

Pagina 8

Getuigen in
tijden van
persoonlijke
moeilijkheden

Pagina 12

De onwaar-
schijnlijke
getuige

Pagina 18

Getuigen ook
al ben je
gestorven

Gebedsweek

Gebedsweek 2023

Wees
zijn
getuige

Gebedsweek 2023

- 5 De eerste sabbat**
Abraham als getuige
Leiden door het goede voorbeeld te geven
TED N. C. WILSON
- 8 Zondag**
Getuigen in tijden van persoonlijke moeilijkheden
Leren van Jozef
- 10 Maandag**
Een waar en een vals getuigenis
Het dienstmeisje van Gechazi
- 12 Dinsdag**
Getuigen aan het hof van de koningen
Daniël getuigt van zijn geloof
- 14 Woensdag**
De onwaarschijnlijke getuige
De Samaritaanse vrouw
- 18 Donderdag**
Getuigen ook al ben je gestorven
De uitwerking van de dood van Tabita
- 20 Vrijdag**
Het getuigenis van twee mensen
Aquila en Priscilla, het getuigenis van collega's
- 26 De tweede sabbat**
Zelfs tot de dood
Het getuigenis van de apostel Paulus
ELLEN G. WHITE
- 30 Jongerenlezing eerste sabbat**
Geborgen in Gods schatten
- 32 Jongerenlezing tweede sabbat**
Geborgen in je vriendschap met God
- 34 Een verhaal uit de Voorleesbijbel**
Iedereen die meedoet hoort erbij

Alle citaten uit de Bijbel zijn genomen uit de NBV21, tenzij anders vermeld.

'Jullie zullen kracht ontvangen'

Probeer om je samen met mij een kleine groep leerlingen voor te stellen die zich in Jeruzalem verzamelden, terwijl ze met onrust in hun hart wachtten op het moment dat ze Jezus' laatste woorden hoorden voor zijn hemelvaart. Ze klampten zich vast aan elk woord en luisterden toen Hij specifieke opdrachten gaf over wat ze moesten doen als ze de gave van de heilige Geest zouden ontvangen. Hij maakte duidelijk dat Hij niet was gekomen om een aards koninkrijk te vestigen. Hij wees erop dat zij als zijn volgelingen een speciale rol zouden spelen bij het voorbereiden van mensen op een ander koninkrijk - een hemels koninkrijk. Hij zei: 'jullie zullen kracht ontvangen om mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, tot aan de uiteinden van de aarde.'¹ Deze leerlingen hadden hun instructies van Jezus zelf ontvangen. Zij waren geroepen om zijn getuigen te zijn en mensen voor te bereiden om de boodschap van redding te aanvaarden.

God geeft mensen nog steeds instructies door zijn Woord en Hij roept ook vandaag nog steeds mensen. Hij verlangt naar degenen die beseffen dat ze zijn veranderende kracht nodig hebben. Zij buigen zich nederig voor Hem neer en zoeken Hem in gebed. Zij volgen de voetsporen van Jezus en tonen hun hoogachting en respect voor alle mensen. Zij zijn bereid de soms impopulaire waarschuwingen uit het boek Openbaring te brengen die staan vermeld in de boodschappen van de drie engelen. Ze ontdoen zich van alles wat van henzelf is om vervuld te worden met de genade en de vrijheid van de Geest.

Op de volgende pagina's staan de verhalen van Bijbelse personages die machtige getuigen van Christus waren in allerlei verschillende situaties: Jozef, die ondanks persoonlijke worstelingen van God getuigde, het jonge meisje dat een getuige was van God naar haar meester in een vreemd land, Daniël, die getuigde voor machtige aardse heersers en anderen die de boodschap deelden in hun eigen invloedssfeer.

Er wordt ons gezegd: 'De woorden van Christus die Hij vlak voor zijn hemelvaart uitsprak, betekenen veel voor iedereen die de waarheid aannemen zoals die in Jezus is. ... Alle volgelingen van Christus moeten van Hem getuigen. Iedereen die de kostbare schat van de waarheid ontvangt, moet die aan anderen doorgeven.'²

Wil jij een getuige zijn van Jezus? Ik nodig je uit om tijdens deze gebedsweek even de tijd te nemen en de Heer te vragen wat Hij wil dat je doet om zijn liefde met anderen te delen als een getrouwe getuige.

Maranata!

Ted N.C. Wilson, voorzitter.

Generale Conferentie van het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten.

¹ Handelingen 1:8

² Ellen White, in Review and Herald, 9 februari 1892.

Sarah Gane Burton is een onafhankelijke wetenschapper en freelance schrijver uit Berrien Springs, Michigan, VS, waar ze woont met haar man en twee kinderen. Ze houdt van reizen, lezen, gedichten schrijven en wandelen met haar gezin. Haar interesses omvatten de oudtestamentische geschiedenis en cultuur, vooral het dagelijks leven van mensen in de oudheid en hoe dat ons helpt de Bijbelse verhalen beter te begrijpen. Haar hart gaat uit naar Bijbelverhalen en de kracht die ze hebben om principes aan ons voor te houden die de tijd en de cultuur overstijgen. Het is haar grote verlangen om die principes in haar eigen leven uit te leven en om zo 'recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan van je God'.

Voorwoord gebedslezingen 2023

Het centrale thema van de gebedsweek van dit jaar is getuigen. Toen Jezus de dood had overwonnen door op te staan, riep Hij zijn volgelingen bij elkaar en riep hen op alle volken tot zijn discipelen te maken door hen te dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest en hen te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat Hij hen had opgedragen. Ook geeft Hij hen de belofte dat Hij met hen zal zijn tot aan de voltooiing van deze wereld (Math.28:19-20). Door zelf de doop van onderdompeling te ondergaan, hebben wij bevestigd leerlingen van Hem te willen zijn en zijn opdracht om te getuigen uit te zullen voeren in ons leven. We hebben het hier niet over een opdracht die aan mensen wordt gegeven die een bijzondere gave van de Geest hebben ontvangen om toegerust te zijn om effectief te kunnen evangeliseren.

Petrus zegt dat wij allemaal als volk van God geroepen zijn om te getuigen van de grote daden van God die ons uit de duisternis heeft geroepen tot zijn wonderbaar licht (1 Petr.2:9). Met andere woorden wij zijn allemaal geroepen om een getuige te zijn van de verlossing door Jezus Christus. In onze huidige geseclariseerde samenleving is dat best een moeilijke opdracht. Hoe doe je dat, getuigen? Het is moeilijk om over het geloof et anderen te spreken. Velen staan daar ook niet voor open.

De lezingen van deze gebedsweek kunnen ons daarmee helpen. Zij bepalen ons bij hoe Bijbelse figuren een getuige zijn geweest in hun tijd. Daarbij gaat het niet zozeer om het verhaal dat je te vertellen hebt, maar om wie je bent. Je hele leven is een getuigenis. Hoe ga je om met moeilijkheden in je leven (Jozef)? Of je nu een belangrijke positie hebt in het leven (bijv. Daniel) of gewoon een beroep uitoefent, ervaren mensen je als eerlijk en authentiek? Als je zou komen te overlijden, wat is het dan wat mensen over je zullen zeggen? Hoe spreken je collega's over jou onder elkaar? Uiteindelijk moet je hele leven laten zien dat je een oprechte volgeling bent van Jezus Christus. Dat is het beste getuigenis dat je kunt geven.

Ds. Rob de Raad
Voorzitter Nederlandse Adventkerk

Levensreddend werk

Kerkplanting is een essentiële strategie voor de verspreiding van de Adventboodschap in deze tijd. In de afgelopen jaren heeft de Adventkerk in Nederland met succes enkele nieuwe gemeenten geplant in het land, die zich hebben ontwikkeld en volwassen zijn geworden, zoals bijvoorbeeld de Spaanse churchplant, nu gemeente Jesus És La Esperanza in Amsterdam. Andere churchplants, zoals Refugio Den Haag, Almere Ghana en de Portugese groepen in Amsterdam en Rotterdam, kennen een aanzienlijke groei.

Ondanks de reeds behaalde vooruitgang staan er nieuwe uitdagingen voor ons. We zijn van plan om vier nieuwe kerken te stichten in de provincies Zuid-Holland, Noord-Brabant, Limburg en Flevoland, in de stad Lelystad. De bijeenkomsten zijn al begonnen, en we hebben gezien dat mensen worden gedoopt.

De collectes tijdens de gebedsweek zullen worden gebruikt om deze zendingsprojecten in het hele land te versterken. We erkennen dat financiële steun essentieel is voor de groei en consolidatie van deze nieuwe gemeenten. Met deze middelen kunnen we trainingen, middelen en pastorale ondersteuning bieden die nodig zijn voor de groei van deze groepen en nieuwe mensen bereiken met de boodschap van hoop en verlossing.

Maar naast de speciale collecte vragen we ook om uw

fervente gebeden. Wij geloven dat gebed een krachtig instrument is dat de groei van de kerk en de verspreiding van de Adventboodschap in Nederland bevordert. Bid dat deze nieuwe gemeenten in geloof en liefde zullen groeien en dat de leden worden toegerust om instrumenten van verandering te zijn in hun omgeving.

Voor de komende jaren wensen we nog meer groei en vooruitgang bij het verspreiden van de Adventboodschap. Het veld is uitgestrekt, en we zijn ervan overtuigd dat we met de medewerking van alle leden van de kerk meer mensen kunnen bereiken en hoop kunnen brengen aan vele harten die dat nodig hebben.

Namens het Departement Gemeentegroei danken we u voor de voortdurende steun van elk van u, zowel in collectes als in gebeden. Samen zullen we doorgaan met de missie om de boodschap van hoop en verlossing te brengen aan alle volken, talen en culturen in dit land.

Moge de Heer ons overvloedig zegenen tijdens deze zendingsreis, en moge Zijn Heilige Geest ons leiden bij elke stap die we nemen. Samen zullen we instrumenten van verandering en transformatie zijn, tot eer van God en tot welzijn van de hele mensheid.

Ds. Tiago Pereira
Departement Gemeentegroei

Eerste sabbat

Abraham als getuige

Leiden door het goede
voorbeeld te geven

DOOR TED N. C. WILSON

De fabuleuze stad Ur was gelegen in het hart van het oude Mesopotamië langs de oevers van de machtige rivier de Eufraat en was het centrum van een welvarend rijk dat handelaren aantrok uit alle delen van de toenmaals bekende wereld. Met zijn drukke haven dichtbij de Perzische Golf, 'was Ur een bruisende metropool met winkels, smalle straatjes vol veekarren en ezelcaravanan en ambachtslieden die alles maakten, van lederwaren tot kostbare sieraden.'¹ Rond de stad zag je overal verspreid geiten en schapen in het landschap. De vruchtbare landbouwgrond was bezaaid met dadelpalmen en de geïrrigeerde velden brachten gerst, linzen, uien en knoflook voort.

Het silhouet van de stad werd gedomineerd door een enorme ziggoerat, een piramideachtige tempel ter ere van de maangod Sin. De ziggoerat was vanaf de basis 19,8 meter hoog, het grondvlak mat 41,1 bij 60,96 meter, had drie verdiepingen met elk een andere kleur en helemaal bovenaan was een zilveren heiligdom.² Het is een bekend feit dat daar mensenoffers werden gebracht.³

De stad en de tempel waren niet lang na de opstand van de Toren van Babel gebouwd. De stad was een centrum van afgoderij en heidenom. Niettemin kwam uit deze oude stad met haar verderfelijke invloeden één van Gods meest getrouwe getuigen voort: Abraham.

De stille invloed die er uitging van zijn dagelijkse leven, zijn onwankelbare integriteit, vrijgevigheid, hoffelijkheid en prachtige karakter lieten aan iedereen zien dat hij verbonden was met de hemel

‘Van alle kanten was afgoderij uitnodigend dichtbij, maar zonder succes’, schreef Ellen White. ‘Trouw onder de ontrouwen, niet bedorven door de allesoverheersende afvalligheid, hield hij standvastig vast aan de aanbidding van de enige ware God.’⁴

Hoe was dit mogelijk, aangezien zelfs zijn eigen vader, Terach, ‘andere goden’ diende?⁵ Eén van de mogelijkheden is dat Abraham, die ongeveer 350 jaar na de zondvloed werd geboren,⁶ de ware God van de hemel leerde kennen van zijn betover-over-overgrootvader Eber. Hij was de achterkleinzoon van Sem, de zoon van Noach. De meeste generaties grootvaders van Abram waren al overleden, maar Eber werd 464 jaar. Hij leefde tot minstens 100 jaar na de geboorte van Abram.⁷ Het is heel goed mogelijk dat Eber Gods waarheid deelde met zijn jonge nakomeling.

Ongeacht hoe hij precies God heeft leren kennen, we weten dat ‘Abraham door zijn geloof, gehoorzaam op weg ging naar een plaats, toen hij geroepen werd, die hij als erfenis zou ontvangen, en hij ging op weg zonder te weten waarheen.’⁸ Abraham verliet wat toen de rijkste, meest geciviliseerde plek op aarde was, en was bereid om een getuige van God te zijn, waar hij ook naartoe werd geroepen. Laten we kort ingaan op enkele manieren waarop deze grote patriarch een getuige was.

EEN GETUIGE NAAR ZIJN FAMILIE

Na een kort verblijf in Charan, waar zijn vader stierf, ‘nam Abram Lot, de zoon van zijn broer en zijn vrouw Sarai mee en alle bezittingen die ze hadden verworven en de slaven en slavinnen die ze in Charan hadden verkregen. Zo gingen ze op weg naar Kanaän.’⁹ Abram sloeg zijn tent op in de buurt van Sichem en bouwde eerst ‘een altaar voor de HEER’. Toen hij weer verhuisde, ‘bouwde hij een altaar voor de Heer en riep de naam van de Heer aan’.¹⁰ Om de gezamenlijke aanbidding van zijn gezin aan te moedigen, nodigde Abram iedereen in zijn kampement uit voor de ochtend- en avondoffers. Wanneer hij naar een

nieuwe plek verhuisde, liet hij het altaar staan als een stille getuige aan alle voorbijgangers.

Hoewel Abraham ‘de grootste zorg’ betrachtte om ‘elke vorm van valse religie uit te sluiten’¹¹, stond hij in de gemeenschappen waar hij woonde, bekend als een vriendelijke, hoffelijke en rechtvaardige man en werd hij door iedereen gerespecteerd.

EEN GETUIGE NAAR DE WIJDERE OMGEVING

Abraham was een vredelievend mens. Toen er ruzie ontstond tussen zijn herders en die van Lot, bepleitte hij: ‘Waarom zouden we ruziemaken, jij en ik, of jouw herders en de mijne? We zijn toch familie?’¹² Abraham liet Lot als eerste kiezen waar hij zich wilde vestigen, en Abraham stond hem toe om de weelderige, rijke Jordaanvallei bij Sodom te kiezen terwijl hij in de meer bergachtige streken bleef.

Toen later alle inwoners van de vallei gevangen werden genomen door koning Kedorlaomer en zijn bondgenoten, merkte je dat Abraham geen wrok koesterde tegen Lot vanwege zijn eerdere ondankbaarheid. ‘Al zijn genegenheid voor hem ontwaakte en hij besloot dat hij gered moest worden. Abraham zocht in de eerste plaats goddelijke raad om zich voor te bereiden op oorlog.’¹³ De overwinning was snel en volledig, waarbij alle gevangenen en alle bezittingen werden heroverd. Abraham schreef deze overwinning toe aan God.

‘De aanbidder van de HEER had dit land niet alleen een grote dienst bewezen, maar hij had ook bewezen een moedig man te zijn’, schreef Ellen White. ‘Men zag dat rechtvaardigheid geen lafheid is, en dat Abrahams religie hem moedig maakte in het handhaven van het recht en het verdedigen van de onderdrukten. Zijn heldhaftige daad maakte hem tot een man met een wijdverspreide invloed onder de omringende stammen.’¹⁴

Abraham was een pedagoog die zijn geloof deelde met anderen. Daarbij bleef zijn huishouden groeien en omvatte dat uiteindelijk meer dan 1000 mensen. ‘Zij die zich door zijn onderricht lieten leiden om de enige God te aanbidden, vonden

een thuis in zijn kamp. Hier werden ze net als op een school onderwezen en dat bereidde hen erop voor om vertegenwoordigers van het ware geloof te zijn. Er rustte dus een grote verantwoordelijkheid op hem. Hij leidde gezinshoofden op en zijn methoden om leiding te geven. Die brachten zij vervolgens in de praktijk in de huishoudens waarvan zij de leiding hadden.¹⁵

Gerespecteerd door alle omringende naties, was Abrahams 'trouw aan God onwankelbaar, terwijl zijn vriendelijkheid en goedheid voor vertrouwen en vriendschap zorgden en zijn onbedorven grootheid respect en aanzien afdwong'.¹⁶

EEN GETUIGE VOOR GOD EN ONGEVALLLEN WEZENS

Abraham gaf God de eer, en God schonk hem een voorrecht door rechtstreeks met hem te spreken en zijn plannen te openbaren. Toch was Abraham ook maar een gewoon mens. De Schrift vermeldt minstens drie keer dat zijn geloof wankelde: (1) toen hij loog over zijn vrouw tegen farao; (2) toen hij Hagar tot vrouw nam om een erfgenaam voort te brengen; (3) toen hij tegen koning Abimelech loog en niet zei dat Sara zijn vrouw was.¹⁷ Deze voorbeelden maken het gevaar duidelijk dat dreigt als wij (1) daarheen gaan waar God ons niet naartoe heeft geroepen en (2) luisteren naar degenen die ons misschien wel proberen te helpen, maar dat niet doen omdat ze niet in overeenstemming zijn met wat God heeft gezegd.

Ellen White wijst erop dat 'God Abraham had geroepen om de vader van de gelovigen te zijn, en zijn leven moest eruit springen als een voorbeeld van geloof voor volgende generaties. Zijn geloof was echter niet volmaakt geweest. ... Opdat hij de hoogste standaard zou bereiken, onderwierp God hem aan een andere test, en wel één die heel dichtbij jezelf komt. Daartoe was nooit een mens geroepen om die te doorstaan'.¹⁸ God gebod hem: 'Haal je zoon, je enige, van wie je zoveel houdt, Isaak, en ga naar het gebied waarin de Moria ligt. Daar moet je hem offeren op een berg die Ik je

wijzen zal'.¹⁹

Abraham wist dat mensenoffers aanbiddingsrituelen waren die de heidenen beoefenden, maar dat wist hij niet van de God van de hemel! Het was niet te volgen dat God die opdracht gaf. Waarom zou God hem vragen de zoon van de belofte te doden? Desalniettemin ging de bejaarde patriarch in geloof verder, nadat hij daarmee in gebed had geworsteld.

'Abraham was ook maar een mens en zijn verlangens en gevoelens van verbondenheid zijn niet anders dan de onze. Hij vroeg zich echter niet af hoe de belofte in vervulling kon gaan als Isaak dood was. Hij gaf zich niet met zijn door pijn getroffen hart over aan allerlei redeneringen. Hij wist dat God rechtvaardig is in alles wat Hij verlangt en hij gehoorzaamde het bevel tot in detail.'²⁰

Hij realiseerde zich niet dat de hele hemel reikhalzend uitkeek naar wat hij zou doen. Abraham en Isaak realiseerden zich niet dat wat ze aan het doen waren een les zou zijn voor het hele universum over het reddingsplan. Ze wisten niet dat ze naar precies dezelfde plaats gingen waar God zijn eigen geliefde Zoon zou offeren voor onze redding.

'Hemelse wezens waren getuigen van dit schouwspel toen het geloof van Abraham en de onderwerping van Isaak op de proef werden gesteld. ... De hele hemel keek met verwondering en bewondering naar Abrahams onwankelbare gehoorzaamheid. De hele hemel juichte toen zij zijn trouw zagen. De beschuldigingen van Gods tegenstander bleken vals te zijn. ... Gods verbond werd door een eed aan Abraham bevestigd ten overstaan van de intelligentie wezens van andere werelden en dat maakte duidelijk dat gehoorzaamheid wordt beloond.

'Zelfs voor de engelen was het moeilijk geweest om het mysterie van de verlossing te bevatten. ... Toen het bevel aan Abraham werd gegeven om zijn zoon te offeren, wekte dat de belangstelling van alle hemelse wezens. Met intense ernst keken ze naar elke stap in de vervulling van dit gebod. Isaak stelde deze vraag: "Waar is het lam voor het offer?" Abraham antwoordde daarop: "God zal zichzelf

van een offerlam voorzien". De hand van de vader werd tegengehouden toen hij op het punt stond zijn zoon te doden. De ram waarin God had voorzien werd in de plaats van Isaak geofferd. Daardoor werd er licht geworpen op het mysterie van de verlossing, en zelfs de engelen begrepen beter welke wonderbaarlijke voorziening God had getroffen voor de redding van de mens'.²¹

ONS GETUIGENIS VANDAAG

Abrahams leven van geloof, gehoorzaamheid en dienstbetoon is een belangrijk voorbeeld voor ons in deze tijd wat betreft het geven van een getuigenis. De stille invloed die er uitging van zijn dagelijkse leven, zijn onwankelbare integriteit, vrijgevigheid, hoffelijkheid en prachtige karakter lieten aan iedereen zien dat hij verbonden was met de hemel. Hij was in staat verder te kijken dan wat zichtbaar is en hij begreep eeuwige werkelijkheden. 'Abraham vertrouwde op God, en dat werd hem als rechtvaardigheid toegerekend.'²² (Romeinen 4:3). ☉

¹ Andrew Lawler, 'Stad van Bijbelse Abraham boordeval handel en rijkdom', National Geographic, 11 maart 2016, <https://on.natgeo.com/3isuYmQ>.

² *Ibid.*

³ John Noble Wilford, 'In Ur, rituele sterfgevallen die alles behalve serene waren', New York Times, 26 oktober 2009, <https://nyti.ms/3k1nKqM>.

⁴ Ellen White, *Patriarchen en profeten* (Washington, DC: Review and Herald Pub. Assn., 1890, 1908), p. 95.

⁵ *Ibid.*

⁶ Tijdschrift gebaseerd op Genesis 5, 11. Zie grafiek, *Seventh-day Adventist Bible Commentary* (Washington, DC: Review and Herald Pub. Assn., 1953), vol. 1, p. 185.

⁷ *Ibid.*

⁸ Hebrëeën 11:8

⁹ Genesis 12:4-5

¹⁰ Genesis 12:7-8

¹¹ Ellen White, *Patriarchen en profeten*, p. 114.

¹² Genesis 13:8

¹³ Ellen White, *Patriarchen en profeten*, p. 108.

¹⁴ *Ibid.*, p. 108.

¹⁵ *Ibid.*, p. 113-114.

¹⁶ *Ibid.*, p. 106-107.

¹⁷ Genesis 12:10-20; 16:1-4; 20

¹⁸ Ellen White, *Patriarchen en profeten*, p. 120-121.

¹⁹ Genesis 22:2

²⁰ Ellen White, *Patriarchen en profeten*, p. 125.

²¹ *Idem*, p. 126-127.

²² Romeinen 4:3

Ted N.C. Wilson is voorzitter van het wereldwijde Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten. Aanvullende artikelen en commentaren zijn verkrijgbaar via Twitter: @pastortedwilson en op Facebook: @Pastor Ted Wilson.

Zondag

Getuigen in tijden van persoonlijke moeilijkheden

Leren van Jozef

Jane Marczewski (artiestennaam 'Nightbirde') straalde kalm vertrouwen en vrede uit toen ze op het podium stond en de juryleden haar verhaal vertelde. Ze was een zangeres die ook liedjes schreef. Ze was 30 jaar oud en de kanker waar ze al een aantal jaren mee had gestreden, was uitgezaaid. Terwijl ze haar oorspronkelijke lied zong, veegden de juryleden en het publiek de tranen uit hun ogen. Toen de juryleden hun ontzag uitten voor haar positiviteit, zei ze simpelweg: 'Je kunt niet wachten tot het leven niet meer moeilijk is voordat je besluit gelukkig te zijn.'¹

Jane deelde openlijk haar geloof en haar strijd tegen kanker op haar blog. 'Ook op dagen dat ik niet zo ziek ben, ga ik soms in het middaglicht op de mat liggen om naar Hem te luisteren. Ik weet dat het vreemd klinkt, en ik kan het niet echt uitleggen, maar God is daar ook – zelfs nu. Ik heb horen zeggen dat sommige mensen God niet kunnen zien omdat ze niet ver genoeg naar beneden kijken, en dat is waar. Als je Hem niet kunt zien, kijk dan lager. Je vindt God op de badkamervloer.'²

Heb je ooit gedacht dat het beter zou zijn te wachten tot je gezond of succesvol bent voordat je naar anderen van God getuigt? Het is gemakkelijk voor ons om te denken dat we alles 'op een rijtje' moeten hebben voordat we het evangelie met anderen kunnen delen. In de Bijbel vind je verschillende verhalen die ons laten zien hoe effectief het is om middenin de chaos en strijd van ons dagelijks leven te getuigen, zelfs onder de moeilijkste omstandigheden. Jozef is daarvan heel een goed voorbeeld.

Als oudste zoon van de favoriete vrouw van zijn vader had Jozef de nodige voorrechten en was hij meer geliefd dan zijn broers. Toen hij 17 was, had hij van zijn vader een prachtig bovenkleed gekregen en ontving hij profetische dromen die voorspelden dat hij heerschappij over zijn broers en zelfs over zijn vader zou voeren. Dat ging zijn broers te ver. Toen ze de gelegenheid kregen om wraak te nemen, grepen ze Jozef, trokken hem dat aanstootgevende bovenkleed uit en gooiden hem in een lege waterput. Daarna verkochten ze hem aan een passerende karavaan van handelaren die op weg waren naar Egypte.

VAN SLAAF TOT VERTROUWDE DIENAAR

Jozef overleefde de reis naar Egypte en werd door de Ismaëlieten/Midjanieten verkocht aan Potifar, een hoveling van de farao en commandant van zijn lijfwacht. Maar 'de HEER stond Jozef terzijde en liet alles wat hij ter hand nam slagen.'³ Jozef werd dan wel gedwongen zijn familie te verlaten, maar hij

Jozef werd dan wel gedwongen zijn familie te verlaten, maar hij nam zijn geloof met zich mee

nam zijn geloof met zich mee. Hij verborg zijn geloof niet voor Potifar, en hoewel Potifar de God van Jozef misschien niet aanbad, zag en begreep hij dat God met Jozef was en dat zijn huishouden profiteerde van de zegeningen die God over Jozef uitstortte.

Dit bracht Potifar ertoe om hem tot de opzichter over zijn hele huis te bevorderen. God erkende deze positieve behandeling van Jozef: 'En vanaf het ogenblik dat hij hem belastte met het toezicht op zijn huis en zijn bezittingen, zegende de HEER het huis van die Egyptenaar omwille van Jozef. De zegen van de HEER rustte op alles wat hij bezat, in huis en daarbuiten.'⁴

VAN GEVANGENE TOT HEERSER

Helaas hield het succes van Jozef niet aan. Potifars vrouw probeerde hem te verleiden en beschuldigde hem daarna van een verschrikkelijke misdaad. Jozef werd in de gevangenis geworpen ook al was hij onschuldig. Jozef had in wanhoop kunnen wegzinken. Wie zou hem dat kwalijk nemen? Er leek geen hoop op vrijheid te zijn of het terugzien van zijn familie.

Hij had de omstandigheden zijn geloof en moraliteit kunnen laten aantasten, of in ieder geval zijn arbeidsethos! In plaats daarvan zette hij zijn gewoonten van trouwe dienst voort, en God zegende hem, zelfs in de gevangenis. 'Maar de HEER stond hem terzijde en bewees hem zijn goedheid door ervoor te

zorgen dat Jozef bij de gevangenebe- waarder in de gunst kwam. Deze gaf Jozef de verantwoordelijkheid voor alle gevangenen ... en liet alles wat Jozef ter hand nam slagen.'⁵

De wijze waarop Jozef omging met de opperschenker en de opper- bakker toont zijn medeleven en respect voor zijn medegevangenen. Ellen White schreef dat 'het de rol was die hij speelde in de gevangenis, de integriteit die bleek uit zijn dagelijks leven en zijn medeleven voor degenen die in moeilijkheden en nood verkeerden, die de weg vrijmaakten voor zijn toekomstige voorspoed en eer.'⁶

Zijn gedrag in een voor hem persoonlijke duistere tijd was een getuigenis voor de mensen om hem heen en een voorbeeld voor ons vandaag. 'Elke lichtstraal die we op anderen laten schijnen, kaatst terug op onszelf. Elk vriendelijk en meelevend woord dat tot bedroefde mensen wordt gesproken, elke daad om de last van onderdrukten te ver- lichten, en alles wat we aan mensen in nood geven, zal uitmonden in zegeningen voor de gever, zolang dat maar wordt gedaan vanuit een juiste motivatie.'⁷

Het heeft een aantal jaren geduurd voordat Jozef uit de gevangenis werd vrijgelaten, en zelfs nadat hij de hoogste machthebber van Egypte was geworden, duurde het nog wel even voordat hij herenigd werd met zijn familie. Toen hij zich uiteindelijk bij zijn broers bekendmaakte, zei hij tegen hen: 'blijf kalm en maak jezelf geen verwijten dat jullie mij verkocht hebben en dat ik hier ben terechtgekomen, want God heeft mij voor jullie uit gestuurd om jullie leven te redden.'⁸

Toen hij in eerste instantie als slaaf werd verkocht, had Jozef er geen idee van dat hij de hoogste machthebber van Egypte zou worden of dat zijn leiderschap en zijn door God gegeven wijsheid het wel- zijn van zijn familie en heel Egypte zeker zou stellen. Hij kon toch nog niet inzien hoe God de verschrikke- lijke situatie zou gebruiken waarin hij verkeerde. Jozef wachtte niet totdat hij opziener van het huis van Potifar of de hoogste machthebber van Egypte was geworden om God

trouw te zijn of Hem de eer te geven voor zijn successen. Zijn getuigenis zorgden ervoor dat Potifar en farao beseften wat de ware bron van Jozefs succes was.

Hij gaf niet op, zelfs niet toen zijn omstandigheden verslechterden. In plaats daarvan greep hij elke gelegenheid aan om het geloof van zijn vaderen na te leven en licht te brengen in de meest donkere hoeken van de Egyptische samenleving. Als slaaf kon Jozef praten met gewone leden van Potifars huishouden en mogelijk ook met mensen die op andere landgoederen woonden. In de gevangenis ontmoette hij gevan- genen met allerlei verschillende achtergronden. Als hoogste macht- hebber ging hij om met leiders. God gebruikte Jozef om elke sociale laag van de bevolking te bereiken.

Misschien zit jij wel 'op de badka- mervloer', zoals Jane, of 'in de put', zoals Jozef. Je vraagt je misschien af hoe je in vredesnaam op zo'n moment van persoonlijke duisternis en pijn een getuige kunt zijn. Zelfs als je je alleen maar vastklampt aan God in je strijd, kunnen je doorzet- tingsvermogen en geloof een bron van inspiratie zijn voor anderen. ©

¹ Nightbirde, 'God is op de badkamervloer', 9 maart 2021, www.nightbirde.co/blog/2021/9/27/god-is-on-the-bathroom-floor.

² Genesis 39:2

³ Genesis 39:5

⁴ Genesis 39:21-23

⁵ Ellen White, *Patriarchen en profeten*, p. 185.

⁶ *Ibid*, p. 189.

⁷ Genesis 45:5

⁸ Michael Foust, 'AGT's 'Nightbirde' sterft op 31-jarige leeftijd: haar nalatenschap is de 'kracht die ze in Jezus vond', *Christian Headlines*, 22 februari 2022, www.christianheadlines.com/contributors/michael-foust/ags-nightbirde-sterft-op-31-haar-nalatenschap-is-de-kracht-die-ze-vond-in-jezus.html.

Vragen om over na te denken:

1. Hoe kun je nu tot een getuige zijn voor je omgeving?
2. Denk aan een moment dat iemand jou tot zegen was. Hoe heeft God hen gebruikt om jou te zegenen?
3. Wat houd je tegen om in jouw leven Gods genade te verkondigen, ongeacht de omstandigheden?

Maandag

Een waar en een vals getuigenis

Het dienstmeisje van Gechazi

Al sinds onze dochter oud genoeg was om de simpele taak van het oppakken van speelgoed te begrijpen, hebben we haar aange-moedigd om haar kamer of speel-ruimte op te ruimen. Daar helpen we haar natuurlijk wel bij. Naarmate ze ouder werd, heeft ze ook geleerd zelf haar bed op te maken en haar eigen kleren in de kast te doen.

Af en toe hebben we haar een beloning gegeven als ze had mee-geholpen met andere taken in huis, zoals het opvouwen van de was of andere dingen die normaal gespro-ken niet van haar werden verwacht. Op een dag kwam ze stralend en verwachtingsvol naar ons toe en vroeg om een beloning omdat ze wat van haar speelgoed had opgeruimd! We legden uit dat we blij waren dat ze dat zo goed had gedaan, maar dat haar speelgoed sowieso haar verantwoordelijkheid was. Haar beloning was een goed uitgevoerde opdracht.

Verwacht je een beloning als je gewoon je werk doet? Waarschijn-lijk niet, ook al is het wel leuk om aanmoedigende woorden te horen. Hoe zit dat als je getuigt van je geloof aan anderen? Verwacht je dan een beloning van God? 2 Koningen 5 vertelt het verhaal van twee soorten getuigen: zij die anderen over God vertellen zonder een beloning te verwachten en zij die denken dat ze het verdienen iets terug te krijgen voor hun inspanningen.

HET GETUIGENIS VAN EEN KIND

Het verhaal begint met het getuigenis van een kind, een jong meisje dat uit haar huis in het land Israël wordt meegenomen om in het huis van Naäman te gaan werken. We weten niet hoe ze heet, maar haar woorden brachten iets op gang wat leidde tot de bekering van de Syrische commandant.

Er wordt ons verteld dat Naäman een groot militair leider was in Syrië. God had hem gebruikt om de Syriërs de overwinning te geven. Naäman was echter melaats. In plaats van wraak te nemen op de commandant die haar persoonlijk had gevangen-genomen of toezicht had gehouden op de inval die tot haar gevangenne-

Overal om ons heen treffen we mensen aan die zijn gebroken naar geest en lichaam en die de genezing nodig hebben die alleen Christus kan bieden

ming leidde, had het kleine meisje medelijden met de zieke man. 'Ze zei tegen haar meesteres: "Ach, kon mijn meester maar eens naar de profeet in Samaria gaan, die zou hem wel genezen."¹

De naties van Israël en Juda waren er grotendeels niet in geslaagd het doel tot stand te brengen dat God voor de nakomelingen van Abraham in gedachten had: 'In jou zullen alle volken op aarde gezegend worden.'² In plaats van model te staan voor de liefde voor God en de naaste, hadden ze de heidense praktijken van de volken om hen heen overgenomen en onderdrukten ze hun eigen volk en buitenden ze het uit. Er waren echter mensen die wel volhardden in hun geloof. Ze bleven getuigen naar hun mede Israëlieten. Toen ze in ballingschap werden gevoerd, waren ze tot zegen in de huizen van hun buitenlandse gastheren en aan de hoven waar ze dienden.

Ellen White schreef: 'De ouders van dat Hebreeuwse meisje leerden haar over God ook al wisten ze niet welk lot haar stond te wachten. Ze waren trouw aan hun vertrouwen. In het huis van de aanvoerder van het Syrische leger getuigde hun kind van de God die ze had leren vereren.'³

EEN VALS GETUIGENIS

Naäman nam de woorden van het meisje serieus en ging naar Samaria om genezing te zoeken. Hij ging naar het huis van Elisa, in afwachting van een wonderbaarlijke vertoning van de profeet. In plaats

daarvan werd hij naar de rivier de Jordaan gestuurd om een bad te nemen. Ondanks zijn aanvankelijke boosheid over Elisa's opdracht, gehoorzaamde hij en werd genezen. Hij keerde als een gezonde man terug naar het huis van Elisa en bood hem uit dankbaarheid allerlei geschenken aan. De profeet weigerde die aan te nemen en stuurde hem naar huis.

Gechazi was de dienaar van Elisa en verontwaardigd dat de profeet de geschenken niet had aangenomen van de Syrische bevelhebber: 'Mijn meester heeft de Arameeër Naäman voor het hoofd gestoten door het geschenk dat hij voor hem had meegebracht te weigeren. Zo waar de HEER leeft, ik ga hem zo snel mogelijk achterna om iets van hem aan te nemen.'⁴ Uit hebzucht redeneerde Gechazi dat als Elisa niets wilde aannemen van wat hem toekwam, dat hij dan in ieder geval wel een beloning zou krijgen.

Naäman had één getuigenis gekregen van een jong Israëlitisch meisje, een waarachtig getuigenis gebaseerd op geloof in God en uit mededogen voor een zieke man. Nu ontving hij een tweede getuigenis. Dat was echter het valse getuige van Gechazi, die een leugen vertelde om daar zelf beter van te worden. Gechazi zei dat hij door Elisa was gestuurd om geschenken aan te nemen - een talent zilver en twee stel kleren - voor twee leerlingen van de profetengemeenschap. Naäman wilde graag zijn dankbaarheid tonen en drong er bij Gechazi op aan om de dubbele hoeveelheid zilver aan te nemen waar hij om had gevraagd.

Toen Gechazi terugkwam, ondervroeg Elisa hem. Gechazi loog opnieuw. Elisa wist echter wat er was gebeurd: 'Dacht je dat het me ontgaan was dat een zeker iemand van zijn wagen is gesprongen en jou tegemoet is gesnelde? Is dit de juiste tijd voor het aannemen van zilver en kleren, van olijfgaarden en wijngaarden, van schapen en koeien en van slaven en slavinnen?'⁵ Een door God verricht wonder was niet het moment om geschenken aan te nemen. Elisa was niet verantwoordelijk voor het wonder. Dat was God! Door een geschenk aan te nemen,

zend je de verkeerde boodschap uit over God, want Hij had Naäman genezen uit genade. Ten gevolge van deze zonde werd Gechazi melands.

We weten niet wat er met dat kleine Israëlitische meisje is gebeurd, maar haar woorden van medeleven en waarheid brachten genezing en geloof in het huishouden van Naäman. Gechazi daarentegen streefde naar geldelijk gewin, alsof hij op de één of andere manier verantwoordelijk was voor het wonder dat God had verricht. Door zijn valse getuigenis bracht hij dezelfde ziekte over zichzelf waarvan Naäman was genezen.

Het is terecht en noodzakelijk dat predikanten, bijbelwerkers en al degenen die in dienst zijn van de kerk, betaald worden voor hun inspanningen. We moeten echter geen getuigenis afleggen van Hem die de hoogste prijs heeft betaald en daar zelf geldelijk gewin voor terug te verwachten. Overal om ons heen treffen we mensen aan die zijn gebroken naar geest en lichaam en die de genezing nodig hebben die alleen Christus kan bieden. Ons getuigenis kan ertoe leiden dat iemand ervoor kiest om Christus te volgen. Misschien worden onze gebeden beantwoord met wonderen, maar we moeten altijd bedenken dat we onze beloning in de hemel ontvangen voor het getuigen van de barmhartigheid en liefde van God. De eer en de heerlijkheid komen alleen Hem toe. ☺

¹ 2 koningen 5:3.

² Genesis 12:3.

³ Ellen White, *Profeten en koningen*, p. 156.

⁴ 2 koningen 5:20.

⁵ 2 koningen 5:26.

Vragen om over na te denken:

1. Wat betekent het om een echte getuige te zijn?
2. Tot wie zijn we geroepen om te getuigen?
3. Wat is onze beloning voor het verkondigen van de liefde van God?

A close-up photograph of a lion's face, showing its eye, nose, and mane. The lion is looking slightly to the left. The background is dark blue.

Dinsdag

Getuigen aan het hof van de koningen

Daniël getuigt van zijn geloof

Door de geschiedenis heen zijn trouwe gelovigen naar de centra van politieke invloed geleid. We hebben al stilgestaan bij Jozef. Je kunt ook aan anderen denken zoals Daniël, Esther en Nehemia. Zij werden stuk voor stuk naar een koninklijk hof geleid als gevangenen of als ballingen en zij dienden in verschillende rollen.

Daniël 1 beschrijft de verovering van Jeruzalem en het wegvoeren van jonge mannen uit koninklijke en adellijke families die blijk gaven van wijsheid, kennis en inzicht. 'Onder hen waren enkele Judeeërs: Daniël, Chananja, Misaël en Azarja.'¹

Deze jonge mannen onderscheidden zich nog meer door te weigeren zich te verontreinigen met het eten en de wijn van de koning. 'God schonk de vier jongemannen wijsheid, kennis en verstand van alle geschriften', en Daniël 'was bij machte alle mogelijke visioenen en dromen uit te leggen.'²

DANIËLS OPENBARE GETUIGENIS

Het wordt al snel duidelijk dat Daniël een belangrijke rol zou gaan spelen in de Babylonische regering. Zijn unieke roeping als profeet plaatste hem in een bevoorrechte positie maar dat was ook een gevaarlijke plek.

De eerste droom van Nebukadnessar vinden we in Daniël 2 en die is vleidend voor de koning, want hij wordt voorgesteld door het gouden hoofd. Zijn tweede droom was echter een directe veroordeling van zijn trots want die maakt duidelijk dat God de ware heerser van de wereld is.

Toen de koning hem riep om deze droom uit te leggen, was Daniël zichtbaar van streek. Stel je voor dat je de koning van het grootste rijk in de toenmaals bekende wereld moest vertellen dat God hem in een beest zou veranderen als hij niet de nodige dingen een andere vorm zou geven! Daniël erkende dat God Nebukadnessar een waarschuwing had gegeven, en dat het zijn plicht was dat aan hem uit te leggen.

Nadat hij de droom had uitgelegd, gaf Daniël hem ook advies: 'doe uw zonden teniet door vrijgevig te zijn en maak uw onrechtvaardigheid goed door u te ontfermen over de armen – misschien dat uw welzijn dan mag voortduren.'³ Deze raad kwam niet voort uit zijn jarenlange studie van de Chaldeeuwse taal, wijsheid en literatuur, maar die kwam voort uit zijn kennis van de God van het universum. Helaas vernederde Nebukadnessar zich niet en de profetie ging in vervulling. Aan zijn waanzin kwam pas een einde toen hij eindelijk erkende dat God de allerhoogste is.

Deze wijze raad van Daniël ging niet succesvol over op de opvolger van Nebukadnessar. Toen Belsassar Daniël riep om het schrift op de muur uit te leggen, stond het Babylonische rijk aan de rand van de afgrond.⁴ Daniël stond met eerbied en zelfs sympathie tegenover Nebukadnessar, maar Belsassar trotseerde God op schaamteloze wijze en hij negeerde ook de waarschuwingen die aan Nebukadnessar waren gegeven.

Daniëls woorden tot hem waren scherp: 'Hoewel u dit alles wist, bent u, zijn zoon Belsassar, niet nederig gebleven. U hebt uzelf boven de Heer van de hemel verheven.'⁵ De stad Babylon viel die nacht, en nam Belsassar mee in zijn val. Zoals de droom van Nebukadnessar had voorspeld door dat machtige beeld, verrees er een ander koninkrijk in de plaats van Babylon: Medo-Perzië.

DANIËLS PRIVÉGETUIGENIS

Daniël bleef in dienst aan het nieuwe koninklijke hof van Darius de Mediër als één van de drie rijksbestuurders die over de vele satrapen in het hele koninkrijk was aangesteld. Zo wordt dat beschreven:

Daniël was trouw aan de Koning der koningen, en de wet die hij volgde was bindender dan wat een mens ook maar kon bedenken

‘Boven hen stelde hij drie rijksbestuurders aan, van wie Daniël er een was; aan hen moesten de satrapen rekenschap afleggen, opdat de koning geen schade zou lijden.’⁶ Toen zijn collega’s dan ook iets in Daniëls gedrag of dienstwerk probeerden te vinden om over te klagen, konden ze niets vinden: ‘zij konden geen grond voor een aanklacht vinden of hem op een misstap betrappen.’⁷ De enige manier waarop ze hem van wangedrag konden beschuldigen, was door een wet te bedenken waarvan ze wisten dat Daniël zich er niet aan kon houden, namelijk dat er ‘een koninklijk besluit moet worden uitgevaardigd waarin wordt vastgelegd dat eenieder die de komende dertig dagen een verzoek tot een god of een mens richt in plaats van tot u, majesteit, in de leeuwenkuil zal worden geworpen.’⁸ Dat laatste zou de straf worden voor een dergelijke ongehoorzaamheid.

Toen Daniël hoorde dat de koning deze wet had ondertekend, ging hij terug naar zijn huis. Hij was geen jonge man meer. Hij had genoeg op macht beluste heersers en ambtenaren gezien. Hij wist iets van de wreedheid van dergelijke rijken en het lot van hen die ongehoorzaam waren aan die koningen. Hij had kunnen zeggen: ‘Ik ben hier te oud voor’, en gewoon zijn ramen dicht kunnen doen terwijl hij aan het bidden was. Dit was per slot van zaken een privéaangelegenheid.

Daniël was trouw aan de Koning der koningen, en de wet die hij volgde was bindender dan wat een mens ook maar kon bedenken.

Met zijn ramen open richting Jeruzalem, knielde Daniël neer en bad drie keer per dag. Misschien heeft hij de samenzweerders wel naar hem kunnen zien kijken, terwijl ze opgetogen vooruitliepen op hun overwinning op hun politieke rivaal. Ondanks de pogingen van de koning om Daniël te redden van de straf van het decreet, werd hij in de leeuwenkuil gegooid.

Daniëls trouw was al een diepgaand getuigenis geweest voor het koninklijk hof. Zijn bevrijding uit de leeuwenkuil liet echter zelfs aan zijn vijanden zien dat de God die hij diende de allerhoogste God was en dat zijn succes, en dat hij zelfs nu overleefde, het resultaat was van Gods zegen doordat Hij tussenbeide kwam.

Daniël diende de koning goed, maar hij diende God beter. Net als Nebukadnessar, die onder de indruk was en zich vernederde door Gods openbaring via Daniël, vaardigde Darius een decreet uit na Daniëls redding dat alle mensen God moesten vrezen, ‘want Hij is de levende God, die bestaat in eeuwigheid. Zijn koningschap gaat nooit te gronde en zijn heerschappij is zonder einde.’⁹

Carlos Elías Mora schrijft dat ‘God de ballingschap gebruikte om een krachtig getuigenis te brengen dat reikte tot in het centrum van de Babylonische en Medo-Perzische naties. Het falen van Gods volk resulteerde in de ballingschap van Daniël en zijn vrienden, maar dat vormde geen beletsel voor de Heer om zijn doel te bereiken om zijn karakter aan de naties te openbaren.’¹⁰

In zijn openbare leven en in zijn privéleven getuigde Daniël tot degenen die zich bevonden op de allerhoogste niveaus van koninklijke hoven. Hij werd niet aangetast door hebzucht of het verlangen naar macht. Zijn politieke succes vloeide voort uit het werk van de heilige Geest in zijn leven en de trouwe dienst die daar op natuurlijke wijze uit voortvloeide. Hij was een profeet voor ongelovigen en bracht het Woord van God naar het rijk dat zijn vaderland, zijn stad en de tempel had veroverd en verwoest.

Daniël zorgde ervoor dat de grimmige waarheden niet verwaterde die God aan Nebukadnessar en Belsassar had geopenbaard. Hij probeerde ook niet te ontsnappen aan de straf van een wet waaraan hij zich niet kon houden. Hij getuigde getrouw van een hogere orde en herinnerde die menselijke heersers eraan dat er in de hemel een Koning regeerde die uitgaat boven alle koningen. Zijn wet is rechtvaardig, barmhartig en vol liefde.

Wij dienen misschien geen koningen of heersen over steden en provincies, maar we kunnen trouw dienen, waar we ook zijn. We kunnen getuigen van Gods veranderende kracht en de openbaring die door zijn Woord tot ons komt. Er kunnen momenten komen dat we geroepen zijn om tegenover machthebbers te getuigen over de hogere wetten van God. Het is echter waarschijnlijker dat we ons getuigenis geven in gewone, alledaagse handelingen en houdingen. Of we dat nu in het openbaar doen of privé, laat het zo zijn dat wij trouw worden bevonden. ©

¹ Daniël 1:6

² Daniël 1:17

³ Daniël 4:24

⁴ Daniël 5

⁵ Daniël 5:22-23

⁶ Daniël 6:3

⁷ Daniël 6:4

⁸ Daniël 6:7

⁹ Daniël 6:27

¹⁰ Carlos Elías Mora, “Daniel and Friends: A Model for Witnessing”, *Journal of Adventist Mission Studies* 5, nee. 1 (2009): 97.

Vragen om over na te denken:

1. Hoe kun je een getuige zijn op je werk?
2. Hoe moet een christen reageren op een wet die indruist tegen het Woord van God?
3. Denk jij dat je trouw bent in jouw inzet voor je werk, je gezin en God? Zijn er dingen die je kunt verbeteren? Bid daarvoor en vraag God je te helpen een getuige te zijn in elk aspect van je leven.

Woensdag

De onwaar- schijnlijke getuige

De Samaritaanse vrouw

Deze man had vele kilometers gelopen met zijn metgezellen. De zon stond hoog aan de hemel en het was bijna tijd voor het middagmaal. Zijn vermoeide voeten waren overdekt met stof en de hete bries zoog het vocht uit zijn lichaam. Hij had dorst. Hij ging naast een put midden in een veld zitten – de bron van Jacob – en wachtte. Zijn vrienden gingen op zoek naar wat te eten in de Samaritaanse stad Sichar. Hij had echter een belangrijke afspraak.

Er kwam een vrouw naar de put om water te putten. Ze kwam alleen en op het heetst van de dag. Het kan zijn dat ze dit deed omdat haar huidige woonsituatie niet voldeed aan de normen van de gemeenschap.¹ Het was niet vreemd voor een man om daar te zijn want waterputten waren gemeenschappelijke plekken die je met elkaar deelde. De vrouw bereidde zich voor om haar kruik in de put te laten zakken. Toen sprak de man tot haar: 'Geef me wat te drinken.'

HET VERHAAL WAARIN GEBRUIKEN WORDEN DOORBROKEN

Het verhaal in Johannes 4 breekt met veel sociale en literaire verwachtingen. Ten eerste ging Jezus, een Jood en degene waarvan werd aangenomen dat hij de messias was, naar Samaria. Deze context is van groot belang en daarom wordt 'Samaria' of 'Samaritaan' tot wel zes keer genoemd in slechts zes verzen.²

Nadat Israël in ballingschap was gegaan, vermengden degenen die in de regio van Samaria achterbleven zich met de niet-Israëlieten die naar de regio werden gedeporteerd. Ze trouwden met elkaar en hun religies smolten met elkaar samen. Ze verwierpen alle profetische boeken en de wijsheidsgeschriften en namen alleen de vijf boeken van Mozes aan en aanbaden in een tempel die ze op de berg Gerizim hadden gebouwd.³

De kloof tussen Joden en Samaritanen werd alleen maar groter toen de terugkerende Joodse ballingen weigerden de Samaritanen deel te laten nemen aan de herbouw van de tempel.⁴ Eeuwen later stonden Samaritanen en Joden nog steeds fel en vijandig tegenover elkaar. Joden reisden als dat nodig was wel door Samaria, maar strikte Joden namen een langere route om de regio geheel te mijden.⁵

De tweede breuk met de sociale gebruiken was dat Jezus met een Samaritaan in gesprek ging. Dat was niet eens zomaar een Samaritaan maar het was een vrouw die al een reeks echtgenoten had gehad en die nu samen was met haar huidige minnaar. Ten derde maakt Jezus' gesprek duidelijk dat dit gesprek geen toeval is. Hij voorzag dit gesprek en koos deze vrouw zelfs doelbewust uit. Hij openbaarde zich juist aan haar als de messias van alle mensen!

Het gesprek begon met een eenvoudig verzoek: 'Geef Mij wat te drinken'⁶ Dat een Jood tegen haar sprak, was al shockerend genoeg voor de vrouw, maar deze man vroeg ook nog iets van haar. Ze was met stomheid geslagen en zei: 'Hoe kunt U, als Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!'⁷ Jezus negeerde haar verwijzing naar die etnische verdeeldheid en maakte een tegenopmerking die inhield dat zij *Hem* om wat te drinken zou moeten vragen! Het water dat Hij kosteloos aanbood was levengevend. Hij leidde haar telkens weer weg van kwesties die verband hielden met etnische identiteit en oude wonden naar datgene waar zij zich nu zorgen om maakte. Dat hing samen met de dorst die ze in haar eigen ziel ondervond en zijn vermogen om daarin te voorzien.

Toen ze eenmaal de oprechtheid van zijn raadselachtige aanbod begreep en Hem om dit water vroeg, zei Hij abrupt tegen haar dat ze haar man moest gaan roepen. Haar antwoord was simpel: ze had geen man. Dit was een eerlijk antwoord want ze woonde samen met iemand die niet haar echtgenoot was, en Jezus onthulde dat Hij dit wist en dat hij ook haar voorgeschiedenis kende wat betreft haar huwelijken.

Zijn kennis aangaande haar persoonlijke leven verbaasde haar. De vrouw erkende dat Jezus een profeet moest zijn, maar leidde het gesprek weer weg van haar persoonlijke leven naar het onderwerp Samaritanen versus Joden. Jezus gebruikte dit als een gelegenheid om uit te leggen dat er een nieuw tijdperk was aangebroken. Nu geldt het volgende voor alle ware aanbidders, of ze nu Jood of Samaritaan zijn: 'wie de Vader echt aanbidt, aanbidt Hem vervuld van Geest en waarheid.'⁸

Vanaf het begin van het gesprek had Jezus haar wereldbeeld doorbroken, dat gericht was op de etnische en religieuze conflicten tussen Joden en Samaritanen. Ze keek naar zichzelf als iemand die tegenover Joden stond en dat zij daardoor dus ook tegenover deze Joodse man bij de bron stond. Hij doorbrak dat verhaal door met haar in gesprek te gaan en haar met respect te behandelen. Zij beschouwde Jacob en haar voorouders als basis voor haar manier van leven, religieuze overtuigingen en plaats van aanbedding. Nu heeft Jezus ook die zaken opnieuw uitgelegd en hervormd.

Ten slotte richtte de vrouw het gesprek op het enige waarover ze wist dat Joden en Samaritanen het eens

waren: 'Ik weet wel dat de messias zal komen,' (dat betekent 'gezalfde') 'wanneer hij komt zal hij ons alles vertellen.' Zijn antwoord op deze belijdenis van haar geloof en hoop was eenvoudig en verbazingwekkend: 'Ik ben het, degene die met u spreekt.'⁹

ZAAIEN EN OOGSTEN

De leerlingen keerden terug op het moment dat er een verbijsterde stilte viel, waarvan je je kunt voorstellen dat die op deze onthulling volgde. Deze Samaritaanse vrouw was niet langer bezorgd over het water waarvan ze wist dat het haar dorst slechts tijdelijk zou lessen. Zij haastte zich naar de stad en beschreef haar ontmoeting met die Joodse man die beweerde de messias te zijn. Hoop klonk door in haar woorden: 'Kom mee, er is iemand die alles van mij weet. Zou dat niet de messias zijn?'¹⁰

Terug bij de bron reageerde Jezus op de bezorgdheid van zijn leerlingen. Ze waren verrast Hem te zien praten met een vrouw, maar ze hadden niets gezegd. Nu spoorde ze Hem aan om wat te eten, maar dat weigerde Hij. Hij wees hen op voedsel waarvan ze niets wisten. Toen Hij hun verwarring zag, zowel over de vrouw als over het eten, legde Hij uit wat zijn opdracht was: 'Mijn voedsel is: de wil doen van Hem die Mij gezonden heeft en zijn werk voltooien.'¹¹

Daarna gaf Hij hun hun opdracht: 'Ik zeg jullie dit: kijk om je heen, dan zie je dat de velden rijp zijn voor de oogst! Nu al krijgt de maaier zijn loon en verzamelt hij vruchten voor het eeuwige leven, zodat de zaaier en de maaier tegelijk feest kunnen vieren. ... Ik stuur jullie eropuit om een oogst binnen te halen waarvoor je geen moeite hebt hoeven doen; dat hebben anderen gedaan en jullie maken hun werk af.'¹²

Terwijl Jezus sprak, kwamen er mensen uit de stad naar de bron toe en door de woorden van de vrouw waren ze in een staat van grote opwindning. Ze had geen professionele theologische opleiding genoten en haar begrip van religie was tot voor kort gebaseerd op de tradities van haar volk. Haar ontmoeting met Jezus maakte haar getuigenis echter effectief genoeg om de aandacht van een hele stad te trekken. Jezus' illustratie van de zaaier en de maaier ging voor de ogen van de leerlingen in vervulling.

De leerlingen hadden niet verwacht dat Sichar een stad zou zijn die het waard was dat ze daaraan hun tijd zouden besteden, behalve dan om er voedsel te kopen. Ze hadden ook niet verwacht dat één enkele vrouw zo'n effectieve zendeling zou zijn. Ellen White schreef: 'Zodra ze de Heiland had gevonden, bracht de Samaritaanse vrouw anderen tot Hem. Ze bewees dat ze een effectievere zendeling was dan zijn eigen leerlingen. Zij zagen niets in Samaria dat erop wees dat het een veelbelovend veld was. Hun gedachten waren gericht op een groots werk dat in de toekomst gedaan moest worden. Ze zagen niet dat er in hun naaste omgeving een oogst klaarstond

Het evangelie altijd en overal worden verkondigd aan iedereen die maar wil luisteren

die binnengehaald moest worden. Door de vrouw die ze verachtten, werd een hele stad ertoe gebracht naar de Heiland te luisteren. Ze bracht het licht meteen naar haar landgenoten.¹³

De Samaritanen nodigden Jezus uit in hun stad, en Hij en zijn leerlingen bleven nog twee dagen in Sichar. Volgens Johannes 4:39 geloofden veel stadsmensen in Jezus op basis van het getuigenis van de vrouw, maar na zijn bezoek kwamen er nog meer mensen tot geloof. "Ze zeiden tegen de vrouw: "Wij geloven nu niet meer om wat jij gezegd hebt, maar we hebben Hem zelf gehoord en we weten dat Hij werkelijk de redder van de wereld is."¹⁴ Jezus kon zijn identiteit als de messias onder de Joden niet openlijk bekendmaken, maar de Samaritanen waren wel bereid zijn goddelijkheid te erkennen.

WATER VOOR DE DORSTIGEN

Het verhaal van Jezus en de Samaritaanse vrouw leert ons een aantal belangrijke lessen.

Ten eerste kan het evangelie altijd en overal worden verkondigd aan iedereen die maar wil luisteren. Jezus wachtte niet op een groot publiek om een goed georganiseerde bijeenkomst bij te wonen. Hij raakte in gesprek met één zondige vrouw die bezig was met de alledaagse taak van water putten. Toen de Samaritaanse vrouw haar ontmoeting met de mensen van haar stad deelde, heeft ze ook niet gewacht op het 'ideale moment'. Ze sprak meteen iedereen aan die het wilde horen. Het bericht dat ze had ontvangen was te belangrijk om langer te wachten.

Ten tweede moeten we nooit het idee hebben dat wij wel zicht kunnen hebben op wie wel of niet bereid is het evangelie te ontvangen. We kunnen ook niet stellen dat iemand het niet waard is om het evangelie aan te nemen. Zoals Jezus uitlegde in zijn vele gelijkenissen van zaaien en oogsten, wordt het zaad van het evangelie in goede en slechte aarde uitgestrooid. Onkruid kan naast de tarwe groeien, maar God zal de rechtvaardigen van de onrechtvaardigen scheiden. Onze

taak is simpelweg zaaien en oogsten. God zorgt voor de rest.

Aan het begin van zijn gesprek met de Samaritaanse vrouw beschreef Jezus het water dat Hij aanbood als 'een bron van water dat opwelt en eeuwig leven geeft'.¹⁵ Toen ze Christus als messias aanvaardde, werd de vrouw zelf ook een bron vol van dat levende water. 'Wie van het levende water drinkt, wordt zelf tot een bron van leven. De ontvanger wordt een gever. De genade van Christus in je innerlijk is als een bron in de woestijn, die opborrelt om iedereen te verfrissen. Zij die op het punt staan om te komen, krijgen daardoor het verlangen te drinken van het water dat leven geeft.'¹⁶

Laten we het geschenk van levend water aanvaarden dat Jezus ons aanbiedt. En laten we het delen met iedereen die we tegenkomen. Elk gesprek is een kans om dat water te delen. We kunnen dit geschenk niet onthouden aan hen die zo dorstig zijn. ☺

¹ Victor H. Matthews, "Conversatie en identiteit: Jezus en de Samaritaanse vrouw", *Biblical Theology Bulletin* 40, nr. 4 (2010): 219-220.

² Johannes 4:4-9

³ Gary M. Burge, *NIV Application Commentary: John* (Grand Rapids: Zondervan, 2000), pp. 140-141.

⁴ Ezra 4:2-3

⁵ Andreas J. Köstenberger, *John*, in *Zondervan Illustrated Bible Background Commentary: John, Acts* (Grand Rapids: Zondervan, 2002), vol. 2, p. 42.

⁶ Johannes 4:8

⁷ Johannes 4:9

⁸ Johannes 4:23

⁹ Johannes 4:25-26

¹⁰ Johannes 4:29

¹¹ Johannes 4:34

¹² Johannes 4:35-38

¹³ Ellen White, *De wens der eeuwen*, p. 153.

¹⁴ Johannes 4:42

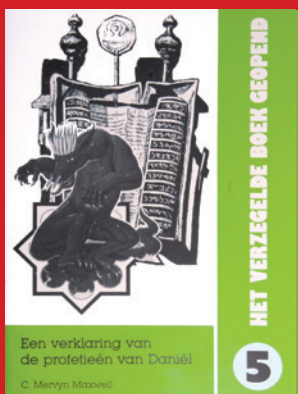
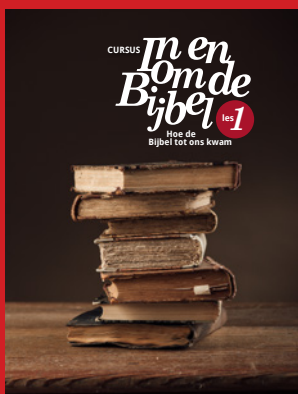
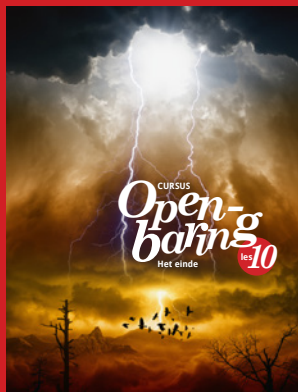
¹⁵ Johannes 4:14

¹⁶ Ellen White, *De wens der eeuwen*, p. 153.

Vragen om over na te denken:

1. Aan welke ideeën houd jij vast die God misschien wil proberen te doorbreken of te veranderen?
2. Hebben politieke of etnische verschillen invloed op de vraag met wie jij een gesprek wilt voeren?
3. Heb jijzelf vandaag van het levende water gedronken?

WAT LEERT DE BIJBEL OVER:
LEVEN SZIN?
 RELATIES?
 DE TOEKOMST
GEZONDHEID?
 LEVEN ... EN OVER DOOD?

Verbreed je horizon

met het cursusaanbod van het ESDA-Instituut

OVERZICHT VAN GRATIS CURSUSSEN

Het ESDA-Instituut biedt u gratis en vrijblijvend schriftelijke en/of digitale cursussen aan. Cursussen van het ESDA-Instituut geven al ruim 70 jaar verdieping aan het leven.

Kom tot leven

(28 lessen, zowel schriftelijk als digitaal)

Een eigentijdse Bijbelcursus voor beginners of voor hen die het weer eens fris willen horen.

In en om de Bijbel

(9 lessen, alleen digitaal)

Achtergrondinformatie over de cultuur, het klimaat, de feesten, het land en het ontstaan van de Bijbel.

Archeologie in bijbelse landen

(10 lessen, zowel schriftelijk als digitaal)

Een cursus die door middel van opgravingen laat zien hoe de bijbelse feiten bevestigd worden.

God, wie was dat ook alweer?

(6 schriftelijke lessen, zonder huiswerk)

Cursus voor diegenen die wel met geloof zijn opgegroeid, maar er verder niet veel mee doen. De hoofdlijnen van Gods boodschap aan de mens in zes korte, pakkende leesboekjes.

Daniël, het verzegelde boek geopend

(7 schriftelijke lessen of 10 digitaal)

Een dieper gaande cursus over het Bijbelboek Daniël.

Openbaring

(alleen digitaal)

Onze cursus over het laatste Bijbelboek Openbaring gaat over hoop voor nu en de toekomst en is uitsluitend online beschikbaar.

Gezondheid

(alleen digitaal)

Een uitgebreide en praktische cursus voor lichamelijke en geestelijke gezondheid.

Contact

is het gratis kwartaalmagazine van het ESDA-Instituut. Ook ontvangen? Stuur uw adresgegevens dan naar: esda@adventist.nl

ESDA-Instituut

Amersfoortseweg 18, 3712 BC Huis ter Heide
 030-6931509 esda@adventist.nl
 Kijk ook op: www.esda-online.nl

Donderdag

Getuigen ook al ben je gestorven

De uitwerking van de dood van Tabita

Ons gezin heeft onlangs afscheid genomen van een geliefde grootvader, vader en echtgenoot.

We zaten rond zijn bed te huilen, te bidden en liederen van hoop te zingen. We zagen zijn borst op en neer gaan en telden zijn ademhalingen. We huilden en lachten om alle herinneringen aan zijn vriendelijkheid, geduld en vrijgevigheid. Hij heeft zijn leven lang God gediend, en we weten dat hij zal worden opgewekt met een onvergankelijk lichaam. Dat nam echter de kwellende pijn van het afscheid van hem nemen in dit leven nog steeds niet weg. Ons waken aan zijn bed ging van uren naar dagen en we beseften dat het niet de bedoeling was dat we afscheid namen of dat we het leven van een geliefde zien wegglijpen. We zijn gemaakt om eeuwig te leven.

Onze familie verzamelde zich, en zo ook de gemeenschap waartoe we behoren. Het bijeenbrengen van voedsel en boodschappen van troost en hoop van over de hele wereld zijn een bewijs van het dienstwerk van mijn grootouders. Zij hebben zoveel mensen gediend en voor gewerkt, en ze hebben zoveel mensen liefgehad. Handelingen 9 vertelt het verhaal van een leerling die ook zo geliefd was: Tabita (of Dorkas).

EEN VROUW VAN GOEDE WERKEN

We weten niet veel over Tabita: hoe oud ze was, of ze wel of niet getrouwd was, en of ze kinderen had. Wat we wel weten is dat ze een leerling was en 'Ze deed veel goeds voor anderen en gaf vaak geld aan de armen.' Tot het goede dat ze deed behoorde ook het maken van kleren voor weduwen.¹ Dit voorzag in een zeer directe behoefte van de vrouwen in Joppe en lijkt erop te wijzen dat Tabita een bemiddelde vrouw was. Misschien was ze zelfs de eigenaar van een bedrijf dat kleding maakte.² Ze had in ieder geval de vaardigheid en de middelen om verschillende soorten kleren te maken. Dat ze ook wordt beschreven als 'een leerling' doet je vermoeden dat ze een leider was in de gemeenschap van gelovigen.

De dood van een getuige kan het einde van een leven zijn, maar het is niet het einde van het getuigenis

Tabita's ziekte en daaropvolgende dood was een verschrikkelijke slag voor de volgelingen van Christus in Joppe. Mijn grootvader stierf aan het einde van een lang en vervuld leven, maar Tabita stierf voortijdig. Haar lichaam werd gewassen en in een bovenkamer gelegd. Daar verzamelden de weduwen zich om haar heen en huilden. De kleren die ze droegen, getuigde van haar liefde en zorg voor hen en de gemeenschap.

Niet ver daarvandaan had Petrus in de stad Lydda een verlamde man genezen en het nieuws had zich door de hele regio heen verspreid. De andere leerlingen in Joppe stuurden boodschappers naar Petrus om er bij hem op aan te dringen onmiddellijk naar Joppe te komen. Het was duidelijk dat ze op een wonder hoopten. Petrus kwam en trof de gelovigen aan terwijl ze zich in een staat van diep verdriet bevonden. De weduwen die waren samenge-

komen om te rouwen, lieten hem de kleren zien die ze voor hen had gemaakt. Petrus was ongetwijfeld geroerd door hun getuigenissen over Tabita's leven van dienstbaarheid. Hij stuurde iedereen de kamer uit en bad toen voor haar wederopstanding. In geloof wendde hij zich tot de dode vrouw en zei: 'Tabita, sta op.'

God blies het leven terug in haar lichaam, en ze pakte Petrus hand vast en stond op. Stel je de vreugde en verrukking voor toen hij haar levend bij de gelovigen bracht! Ten gevolge van haar opstanding geloofden velen in Joppe in de Heer. Tabita's dood was vreselijk en verdrietig, maar haar opstanding veranderde dat in een triomf. Wat een getuigenis om te verkondigen dat ze was gestorven en weer tot leven was gewekt!

DOOD EN UITSTEL

Hoe zit het nu echter met degenen die sterven en dood blijven? Zijn er niet talloze mannen, vrouwen en kinderen geweest die God trouw hebben gediend en toch zijn gestorven in de bloei van hun leven? De oorlog tussen God en zijn tegenstander heeft geleid tot veel slachtoffers, of de dood nu vroeg in het leven is gekomen of pas na vele jaren. Dat is de aard van een oorlog. De dood en opstanding van Jezus Christus geeft ons hoop op een leven na het graf, wanneer degenen die in Christus zijn gestorven, worden opgewekt om met Hem te leven.³ We zijn echter nog niet immuun voor ziekte en dood, want ons lichaam is nog steeds sterfelijk.

Hoe gaan we om met de voortdurende realiteit van dood en sterven? Ik heb veel troost gevonden in het besef dat de dood van een trouwe gelovige op zichzelf een soort getuigenis is. Aan het einde van zijn leven kon mijn grootvader geen patiënt onderzoeken, geen Bijbelstudies geven, preken houden of zelfs maar hardop bidden. Dat getuigenis zat niet in wat hij wel of niet kon doen, maar in wie hij was: een man die een vriend van God was.

Op zijn sterfbed werd hij omringd door degenen die de herinneringen aan zijn vriendelijkheid en trouw koesterden, net zoals de weduwen

die Tabita omringden. Zelfs toen hij op sterven lag, ontvingen we talloze berichten waarin God de eer kreeg voor de liefde die hij aan zovelen had getoond. Het medisch personeel was ontroerd door de toewijding van de familieleden en vrienden die zich naar zijn ziekbed haastten om voor hem te zorgen of die zaten te zingen of Bijbelgedeelten voorlasen. Hij had ons laten zien hoe we lief konden hebben en troost konden bieden. Tijdens zijn laatste dagen zorgden we voor hem zoals hij voor zoveel anderen had gezorgd.

De dood van zo'n getuige kan het einde van een leven zijn, maar het is niet het einde van het getuigenis. Of de opstanding nu kort na de dood is, zoals bij Tabita, of dat die wordt uitgesteld tot de wederkomst, zij die overblijven kunnen doorgaan met het verkondigen van Gods boodschap van waarheid, hoop en liefde. Laten we de nalatenschap doorgeven van degenen die hun talenten en middelen hebben gebruikt om de gemeenschappen om hen heen tot zegen te zijn. Mogen we altijd eer geven aan Hem die ons steunt en bij ons zit in ons verdriet en die op een dag elke traan uit onze ogen zal wissen. ©

¹ Handelingen 9:36-39

² Teresa J. Calpino, *Vrouwen, werk en leiderschap in daden* (Tübingen: Mohr Siebeck, 2014), p. 141.

³ Romeinen 6:8

Vragen om over na te denken:

1. Hoe kun jij jouw talenten en middelen inzetten om jouw omgeving daarvan te laten profiteren?
2. Als jij vandaag zou overlijden, wat zou dan jouw nalatenschap zijn?
3. Op welke manier kan de dood van een gelovige een getuigenis zijn?
4. Op welke hoop kunnen we aanspraak maken na de dood van een geliefde?

Het getuigenis van twee mensen

Aquila en Priscilla, het getuigenis van collega's

Elke beweging heeft leiders nodig, en enkele van de meest effectieve leiders zijn koppels. James en Ellen White trouwden op 30 augustus 1846 en samen werden zij tot twee van de meest invloedrijke leiders in de beweging die tot het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventistenkerk werd. Ze predikten, onderwezen, corrigeerden en adviseerden in heel Noord-Amerika. Het publicatiewerk waartoe James het initiatief nam, was een drijvende kracht achter de wereldwijde verspreiding van de adventistische boodschap. De boeken van Ellen zorgden voor visie en profetische leiding aan leden en gemeenten over de hele wereld.

We zouden ze het ultieme adventistische 'koppel krachtmensen' kunnen noemen. Zij waren een paar van twee zeer invloedrijke individuen die elkaar aanvullen en versterken. De vroegchristelijke kerk had ook zo'n 'koppel krachtmensen'. Dat waren Aquila en Priscilla die, net als James en Ellen, de kerk sterker maakten, waar ze ook heen gingen.

VROEGCHRISTELIJK KOPPEL KRACHTMENSEN

We komen Aquila en Priscilla voor het eerst tegen in Handelingen 18. Dat is direct na de reis van Paulus van Athene naar Korinte. Korinte was een belangrijk cultureel, politiek en economisch centrum, en beschikte over twee havens die voor een toestroom van reizigers zorgden. Daarmee was het een uitstekende plek om het evangelie te verkondigen.

Aquila en Priscilla waren kort daarvoor naar Korinte gegaan. Samen met alle andere Joden waren zij vanwege het edict van Claudius gedwongen Rome te verlaten. Dat hing waarschijnlijk samen met een conflict over de prediking van Jezus Christus.¹ Het lijkt erop dat het koppel al christen was voordat Paulus arriveerde, en ze verwelkomden hem in hun huis en bedrijf.

Aquila en Priscilla waren ook tentenmakers. Dit trio werkte nauw samen in hun ambacht, waarschijnlijk in een werkplaats op de begane grond van hun woning.² Ze gebruikten deze ruimte waarschijnlijk om met klanten over het evangelie te praten, en misschien kwamen daar ook kleine groepjes gelovigen samen.

Silas en Timoteüs voegden zich bij Paulus in Korinte en na een conflict met de Joden breidde het zendingswerk zich uit zodat het ook de heidenen omvatte. Priscilla en Aquila waren waarschijnlijk ook actief in het doen van dienstwerk. Later reisde Paulus samen met hen naar Efeze en liet hen daar achter om te evangeliseren en een groep gelovigen te vormen.³ Op deze manier functioneerden ze op ongeveer dezelfde wijze als Barnabas, Silas en Timoteüs, in die zin dat ze met Paulus samenwerkten als 'zendingspartners'.⁴

In Efeze werkte het echtpaar met de gelovigen en stichtte uiteindelijk een gemeente in hun eigen huis.⁵ Ze gingen naar de synagoge en hoorden daar Apollos, een Jood uit Alexandrië, spreken over Jezus.⁶ Priscilla en Aquila beschikten over een nauwkeuriger en grondiger begrip van het evangelie dan Apollos, mogelijk omdat ze al langer christen waren of omdat hun theologische begrip verbreed en was versterkt door de tijd die zij met Paulus hadden doorgebracht. Ze herkenden de talenten waarmee God Apollos had gezegend en in plaats van hem dus in het openbaar te corrigeren, namen ze hem apart en 'legden hem de Weg van God preciezer uit'. Hun gastvrijheid, tact en theologische instructie nam hij graag aan. Daarna ging Apollos naar Achaje, het gebied dat Aquila en Priscilla hadden verlaten, om daar zijn dienstwerk voort te zetten.

Op een gegeven moment verhuisde het koppel terug naar Rome, en Paulus groet hen en preekt hen als 'mijn medewerkers in de dienst aan Christus Jezus, die voor mij hun leven op het spel hebben gezet. Niet alleen ik ben hun dankbaar, maar ook alle niet-Joodse gemeenten.' Hij doet ook de groeten aan de gemeente die bij hun thuis samenkomt. Daarmee toont hij aan dat ze de praktijk van het leiden van een huisgemeente voortzetten, waar ze ook maar naartoe gingen.⁷

Deze korte maar krachtige begroeting suggereert dat dit Joodse echtpaar hun aandacht niet alleen richtte op het dienen van Joden, maar dat ze Paulus ook hadden

De kracht van het getuigenis van Aquila en Priscilla ligt niet in hun theologische kennis of de balans die er was tussen hun werk en hun dienstwerk, maar in de relaties die ze hebben gesmeed met Paulus, Apollos en andere gelovigen

geholpen om het evangelie ook naar de heidenen te brengen. Dat deden ze in een dergelijke mate dat 'alle niet Joodse gemeenten' hen daarvoor bedankten.

De laatste verwijzing naar Priscilla en Aquila vinden we in 2 Timoteüs 4:19, waar Paulus Timoteüs vraagt het paar te groeten. Ze waren opnieuw naar Efeze verhuisd, waar ze waarschijnlijk met Timoteüs samenwerkten om de gemeente te versterken en te laten groeien.⁸ Dit migrantenechtpaar, toegerust met de bekwaamheden van hun vak en hun liefde voor het evangelie, stelden hun huizen in drie verschillende steden open voor Paulus en andere gelovigen en zorgden ervoor dat het evangelie voortgang vond waar ze ook heengingen. Het waren geen betaalde predikanten. In plaats daarvan oefenden ze hun vak uit en

gebruikten ze alle middelen, tijd en kennis die ze hadden om degenen in hun omgeving op te leiden en het evangelie te brengen.

HET GETUIGENIS DAT JE MET JE 'THUIS' GEEFT

We leven in een tijd van globalisering. Tegenwoordig is reizen oneindig veel gemakkelijker dan toen Paulus, Priscilla en Aquila hun lange reizen ondernamen. We kunnen snel communiceren via sms, e-mail of per telefoon. Ondanks al onze mogelijkheden tot contact, verlangen velen van ons naar de relationele verbondenheid die je aantrof in de vroegchristelijke kerk.

De kracht van het getuigenis van Aquila en Priscilla ligt niet in hun theologische kennis of de balans die er was tussen hun werk en hun dienstwerk, maar in de relaties die ze hebben gesmeed met Paulus, Apollos en andere gelovigen. Hun huis verschaftte Paulus onderdak en een middel om in zijn onderhoud te voorzien terwijl hij zijn dienstwerk voortzette. Het was de plek waar zij verdergaand theologisch onderwijs konden aanbieden aan Apollos. In elke plaats waar ze woonden, werd hun huis een plek voor een huisgemeente, een plaats van aanbidding en een toevluchtsoord voor gelovigen.

Een man en een vrouw die samenwerken om het evangelie te verkondigen en hun huis openstellen voor hen die dorsten naar relaties en verbinding, geven de wereld een glimp van het beeld van God. In een wereld van verbroken relaties en onveilige huisgezinnen biedt een gezond christelijk huisgezin een toevluchtsoord voor geestelijke en emotionele genezing.

Het is belangrijk te bedenken dat teamwerk niet beperkt is tot gehuwde paren. God kan elke vorm van partnerschappen gebruiken, of het nu teams van vrienden zijn, zoals Paulus, Silas en Timoteüs, of andere familieleden.⁹ Elke teamvorm biedt unieke voordelen voor het verspreiden van het evangelie.

Ellen White schreef dit: 'Het werk waartoe we zijn geroepen, vereist geen rijkdom of sociale positie of grote bekwaamheid. Het vereist een vriendelijke, zelfopofferende geest

en een standvastig doel. ... Onze invloedssfeer lijkt misschien klein, onze mogelijkheden en onze kansen gering en onze verworvenheden beperkt. Toch zijn er ook voor ons geweldige mogelijkheden door getrouw gebruik te maken van de kansen die ons eigen huis ons biedt. Als we ons hart en huis openen voor de goddelijke principes van het leven, zullen we kanalen worden waardoor stromen van langlevende kracht vloeien. Onze huizen zullen stromen van genezing voortbrengen, die leven, schoonheid en vruchtbaarheid brengen waar nu alleen maar onvruchtbaarheid en gebrek zijn.¹⁰

We hoeven geen predikanten te zijn die worden betaald om effectieve getuigen te zijn. We hoeven niet rijk te zijn. We moeten alleen bereid zijn om Gods werk te doen, om zijn roep te volgen waar die ons ook heen leidt, en om ons te verenigen met andere gelovigen om het evangelie aan de wereld te verkondigen. ☺

¹ David W. Po, "Acts", in *The Baker Illustrated Bible Commentary*, uit. Gary M. Burge en Andrew E. Hill (Grand Rapids: Baker, 2012), p. 1201.

² Marie Noël Keller, *Priscilla en Aquila: Paul's Coworkers in Christ Jesus* (Collegeville, Minn.: Liturgical Press, 2010), pp. 17-20.

³ Handelingen 18:18-19

⁴ *Ibid.*, p. 23.

⁵ 1 Korintiërs 16:19

⁶ Handelingen 18:24-26

⁷ Romeinen 16:3-5

⁸ Nguyen van Thanh, 'Migrants as Missionaries: The Case of Priscilla and Aquila', *Mission Studies* 30 (2013): 204.

⁹ Handelingen 18:5

¹⁰ Ellen White, *The Adventist Home* (Nashville: Southern Pub. Assn., 1952), p. 32.

Vragen om over na te denken:

1. Hoe kun je gastvrijheid bieden, hetzij in je eigen huis, hetzij door samen te werken met andere gelovigen?
2. Welke manieren kun je bedenken om jezelf verder toe te rusten om anderen 'de Weg van God' te onderwijzen?
3. Als je getrouwd bent, hoe kunnen jij en je partner dan samenwerken om het evangelie te verkondigen? Hoe kan jouw huwelijk tot een getuigenis worden?

Tweede sabbat

Zelfs tot de dood

Het getuigenis van de apostel Paulus

Tijdens het laatste proces van Paulus voor Nero was de keizer zo sterk onder de indruk van de kracht van de woorden van de apostel dat hij de beslissing in deze zaak uitstelde. De beschuldigde dienaar van God werd niet vrijgesproken maar ook niet veroordeeld. De boosaardige houding van de keizer tegen Paulus keerde echter al snel terug. Hij ergerde zich aan zijn onvermogen om de verspreiding van de christelijke religie tegen te gaan, die zelfs tot de keizerlijke huishouding was doorgedrongen. Hij besloot dat de apostel ter dood moest worden gebracht zodra er een aannemelijk voorwendsel kon worden gevonden. Niet lang daarna deed Nero uitspraak waardoor Paulus tot een martelaarsdood werd veroordeeld. Aangezien een Romeins burger niet aan foltering kon worden onderworpen, werd hij veroordeeld tot onthoofding.

Paulus werd in alle stilte naar de plaats van executie gebracht. Er mochten slechts weinig toeschouwers bij aanwezig zijn, want zijn vervolgers maakten zich zorgen over de omvang van zijn invloed en vreesden dat het tafereel van zijn dood mensen tot bekeerlingen zouden maken tot het christendom. Zelfs de geharde soldaten die hem begeleidden, luisterden naar zijn woorden en zagen met verbazing dat hij opgewekt en zelfs vreugdevol was bij het vooruitzicht van de dood. Voor sommigen die getuige waren van zijn martelaarsdood, bleek zijn vergevingsgezinde houding ten aanzien van zijn moordenaars en zijn onwankelbare vertrouwen in Christus tot het laatst voor een levensmoed te staan die tot leven leidde. Meer dan één van hen aanvaardde de Heiland die Paulus predikte, en weldra bezegelde ook zij onbevreesd hun geloof met hun eigen bloed.

VREDE IN GEVAAR

Tot zijn laatste momenten getuigde het leven van Paulus van de waarheid van zijn woorden tot de Korintiërs: 'Want de God die heeft gezegd: "Uit de duisternis zal licht schijnen," heeft in ons hart het licht doen schijnen om ons te verlichten met de kennis van zijn luister, die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus. Maar wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat; het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht niet van onszelf komt, maar van God. We worden van alle kanten belaagd, maar raken niet in het nauw. We worden aan het twijfelen gebracht, maar raken niet vertwijfeld. We worden vervolgd, maar worden niet in de steek gelaten. We worden geveld, maar gaan niet te gronde. We dragen in ons bestaan altijd het sterven van Jezus met ons mee, opdat ook het leven van Jezus in ons bestaan zichtbaar wordt.'¹ Zijn eigen kracht was niet toereikend, maar de aanwezigheid en tussenkomst van de goddelijke Geest die zijn innerlijk vulde en elke gedachte onderwierp aan de wil van Christus zorgde daar wel voor. De profeet zegt: 'De standvastige is veilig bij U, vrede is er voor wie op U vertrouwt.'² De door de hemel gegeven vrede die op het gelaat van Paulus tot uitdrukking kwam, won menige ziel voor het evangelie.

Paulus droeg iets van de sfeer van de hemel met zich mee. Alle mensen die met hem omgingen, voelden de invloed van zijn één zijn met Christus. Het feit dat zijn eigen leven in overeenstemming was met de waarheid die hij verkondigde, gaf zijn prediking overtuigingskracht. Hierin ligt de kracht van de waarheid. De ongedwongen invloed van een heilig leven is de meest overtuigende preek die je ten gunste van het christendom kunt houden. Zelfs argumenten die onweerlegbaar zijn, roepen soms alleen maar weerstand op. Een godvruchtig voorbeeld heeft een kracht die onmogelijk volledig te weerstaan is.

Alle mensen die met hem omgingen, voelden de invloed van zijn één zijn met Christus

EEN OP ANDEREN GERICHT LEVEN

De apostel had geen oog voor zijn eigen naderende lijden doordat hij bezorgd was voor degenen die hij op het punt stond te verlaten en die het hoofd moesten bieden aan vooroordeel, haat en vervolging. De weinige christenen die hem vergezelden op weg naar de executieplaats, probeerde hij te versterken en aan te moedigen door de beloften te herhalen die waren gegeven aan hen die ter wille van de gerechtigheid worden vervolgd. Hij verzekerde hun dat er niets zou ontbreken aan alles wat de Heer had gesproken wat betreft zijn op de proef gestelde en getrouwe kinderen. Gedurende korte tijd zouden ze het zwaar kunnen hebben door veelvuldige verzoeken. Het zou ze aan aardse gemakken kunnen ontbreken. In hun hart zouden ze moed kunnen vatten door de zekerheid van Gods trouw door dit te zeggen: 'Ik weet in wie ik mijn vertrouwen heb gesteld en ben ervan overtuigd dat Hij bij machte is om wat mij is toevertrouwd te bewaren, tot de grote dag aanbreekt.'¹ Spoedig zou de nacht van beproeving en lijden ten einde komen en dan zou die blijde ochtend van vrede en die volmaakte dag aanbreken.

De apostel had zijn blik gevestigd op het hiernamaals, niet met

gevoelens van onzekerheid of angst, maar met vreugdevolle hoop en een verwachtingsvol verlangen. Terwijl hij op de plaats staat waar hij de martelaarsdood zal ondergaan, ziet hij niet het zwaard van de beul of de aarde die zo kort daarna zijn bloed zal opnemen. Hij richt zijn blik omhoog en kijkt door de kalme blauwe hemel van die zomerdag heen naar de troon van de Eeuwige.

Deze man van geloof ziet de ladder uit het visioen van Jakob. Die ladder stelt Christus voor die de aarde met de hemel heeft verbonden, en de eindige mens met de oneindige God. Zijn geloof wordt gesterkt als hij denkt aan hoe de aartsvaders en de profeten hebben vertrouwd op Hem die ook zijn steun en troost is en voor wie hij zijn leven geeft. Van deze heilige mannen, die van eeuw tot eeuw hebben getuigd van hun geloof, hoort hij de verzekering dat God waarachtig is. Zijn mede-apostelen trokken eropuit om het evangelie van Christus te verkondigen en om religieuze onverdraagzaamheid en heidens bijgeloof, vervolging en minachting het hoofd te bieden. Zij hadden hun leven niet zo lief dan dat zij het licht van het kruis hoog wilden houden te midden van de donkere doolhoven van ontrouw. De apostel hoort hen getuigen van Jezus als de Zoon van God, de Heiland van de wereld. Vanaf de pijnbank, de brandstapel, de kerker en uit de holen en spelonken van de aarde, hoort hij de triomfkreet van de martelaar in zijn oor. Hij hoort het getuigenis van standvastige mensen die toch een onbevreesd, plechtig getuigenis afleggen van het geloof ook al zijn ze berooid, beproefd en gekweld. Toch zeggen zij 'Ik weet in wie ik mijn vertrouwen heb gesteld.' Zij hebben hun leven gegeven voor het geloof en verkondigen aan de wereld dat zij op Hem hebben vertrouwd en dat Hij in staat is om volkomen te redden.

IK WEET HET HEEL ZEKER

Omdat hij is vrijgekocht door het offer van Christus, zijn zonden zijn weggewassen door zijn bloed, en hij bekleed is met Gods gerechtigheid, kan Paulus zelf ook getuigen dat zijn

ziel kostbaar is in de ogen van zijn Verlosser. Zijn leven is met Christus in God verborgen en hij is ervan overtuigd dat Hij die de dood heeft overwonnen, in staat is te behouden wat aan Hem is toevertrouwd. Zijn geest begrijpt de belofte van de Heiland: 'Ik laat hen op de laatste dag opstaan.'² Zijn gedachten en hoop zijn gericht op de wederkomst van zijn Heer. Terwijl het zwaard van de beul neerdaalt en de martelaar wordt omringd door de schaduwen van de dood, is zijn laatste gedachte dezelfde als zijn eerste gedachte bij het grote ontwaken, namelijk dat hij de Levengever ontmoet. Hij zal hem verwelkomen om te delen in de vreugde van alle gezegenden.

Er is bijna een eeuwigheid verstreken sinds de bejaarde Paulus zijn bloed vergoot om te getuigen van het Woord van God en het getuigenis van Jezus Christus. Er is geen getrouw verslag gemaakt voor de komende generaties van de laatste gebeurtenissen in het leven van deze heilige man. Het geïnspireerde Woord heeft voor ons wel het getuigenis bewaard van deze stervende man. Als een luid klinkende trompet heeft zijn stem sindsdien door alle eeuwen heen weerklonken. Zijn moed heeft duizenden getuigen van Christus kracht gegeven en in duizenden bedroefde harten de echo van zijn triomferende vreugde doen klinken: 'Mijn bloed wordt al als een offer uitgegoten, het moment waarop ik heenga nadert. Maar ik heb de goede strijd gestreden, de wedloop volbracht, het geloof behouden. Nu wacht mij de erekrans van de gerechtigheid, die de Heer, de rechtvaardige rechter, aan mij zal geven op de grote dag; en niet alleen aan mij, maar aan allen die naar zijn komst hebben uitgezien.'³ ©

¹ 2 Korintiërs 4:6-10

² Jesaja 26:3

³ 2 Timoteüs 1:12

⁴ Johannes 6:40

⁵ 2 Timoteüs 4:6-8

Dit artikel is ontleend aan *Van Jeruzalem tot Rome*, p. 372-375. Zevendedagsadventisten geloven dat **Ellen White** (1827-1915) de Bijbelse gave van profetie uitoefende gedurende meer dan 70 jaar van openbaar dienstwerk.

ADRA Nederland

ADRA

Vul een doos met liefde

Kerstdozenactie 2023

adra.nl/kerstdozen

Drie nieuwe boeken in de serie Adventistische Perspectieven

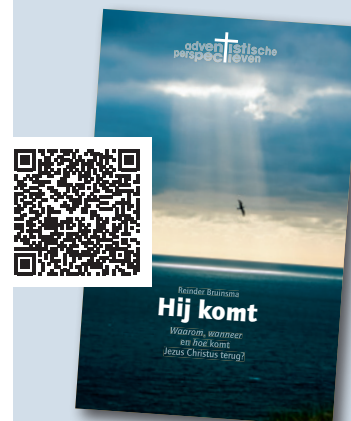
In deze serie zoeken adventistische schrijvers naar nieuwe invalshoeken op oude en vertrouwde thema's. Veelal bieden zij verrassende en vernieuwende inzichten ter aanvulling op wat we al weten. Deze adventistische theologen willen hun inzichten graag met u delen.

Openbaring in begrijpelijke taal
Dr. Ranko Stefanovic geeft op beknopte maar duidelijke wijze uitleg over het Bijbelboek Openbaring.

Hoor wat de Geest zegt
Dr. Wim Altink neemt ons mee op een reis door het Bijbelboek Openbaring in 7x7 etappes die een uniek panorama op de rol van de Geest geeft.

Hij komt
In dit boek doet dr. Reinder Bruinsma verslag van hoe christenen door de eeuwen heen over de wederkomst hebben gedacht.

Elk lid betrokken *een oproep tot dienen*

'Elk lid betrokken' – een oproep tot dienen, betreft mannen, vrouwen en kinderen bij het verkondigen van het evangelie. Iedereen doet iets voor Jezus, of je nu een leek bent, een predikant, een man of een vrouw, een jongere of een kind.

Ds. Alejandro Bullón is de schrijver van dit boek en hij spoort ons aan om persoonlijk betrokken te zijn bij de verkondiging van het evangelie aan de hele wereld.

Verkrijgbaar bij het Servicecentrum (scan QR-code)

Kerkgenootschap der
Zevende-dags Adventisten

Voorleesbijbel

Bijbelverhalen voor kinderen:
van de schepping tot en
met de nieuwe aarde

Voorleesbijbel deel 1, 2 en 3

De Voorleesbijbel neemt je in 155 verhalen mee door de Bijbel. Hij is geschreven voor kinderen in de leeftijd van 4-7 jaar.

De Voorleesbijbel bevat een bijbelgetrouwe weergave van de Bijbelverhalen, vertaald naar de beleving die voor de jonge luisteraar aantrekkelijk is. De kleurrijke illustraties houden de aandacht van de kinderen vast.

De Voorleesbijbel zorgt voor een bijzondere band tussen generaties en ondersteunt de taalontwikkeling van kinderen. De verhalen zijn zo geschreven dat je in tien minuten elk verhaal beeldend, helder en duidelijk kunt voorlezen.

 Kerkgenootschap der
Zevende-dags Adventisten

Verkrijgbaar bij het Servicecentrum via de QR-code hiernaast.

Jaarplanner

JANUARI 01

- 6** TED Vision
- 13** Tienerclub
- 27** Landelijke Bijbelquiz

FEBRUARI 02

- 4** Kaderdag
- 2-4** Masterguide kamp
- 10** Tienerclub
- 17** AJV Bible experience NL

MEI 05

- 8-12** Camporee
- 18** Familie Day of fellowship (pinksterweekend)

JUNI 06

- 8** Tienerdag
- 22** Familie Sport- Dag (Atletiek)
- 30-2** Adventkamp

SEPTEMBER 09

- 8** Jeugd rally 2024
- 21** Wereld Pathfinder Day
- 22** Conscribo Training
- 27-29** Koempoelan

OKTOBER 10

- 5** 55+ dag
- 12** Tienerclub
- Okt** Light Training Gezondheid coördinatoren
- 25-27** Training kamp

Alle evenementen zijn onder voorbehoud.

MAART 03

- 9 Tienerclub
- 16 Global Youth Day
- 16-24 Global Youth Week of Prayer
- 31 HBO-cursus

APRIL 04

- 12-14 Vrouwen/gezin pastoraat
- 13 TED ABE-PBE Finals
- 19-21 Finance Weekend
- 27 Kidzrally: Koning Komt
- April inhoudelijk Training Gezondheid

JULI 07

- 22-28 BUC/NuCh Youth Congress
- 7 Open dag/Summerfair

AUGUSTUS 08

- 5-11 'Believe the Promise' Pathfinder Camporee, VS
- 27-1 European Pastor Convention (Buitenland)
- 31 Vision Song Contest NL Edition

NOVEMBER 11

- 3 Sports: Basketbal Wedstrijd
- 9 Tienerclub
- 9-16 Gebedsweek
- 19 Health Adventure training
- 23-24 Vrouwen Congres

DECEMBER 12

- 14 Tienerclub
- 21 Youth Banquet

Tieners/ Jeugd

Vraag jij je wel eens af waarom je hier bent? Wat is Gods doel met je leven?

W

at je antwoord ook is, God wil dat elke gelovige een rechtvaardige invloed heeft op anderen. Hij wil dat jij, zo jong en onervaren als je bent, een instrument bent

waardoor de liefde van Christus kan overvloeien en mensen kan raken. Vooral zij die gekwetst en wanhopig zijn en een Verlosser nodig hebben. Het doel is om anderen lief te hebben en te dienen, en als je dat doet, zul je het licht van Jezus zo helder laten schijnen dat mensen Hem willen leren kennen. Om anderen van dienst te kunnen zijn, moeten we Gods wil kennen terwijl we verder bouwen aan een relatie met Hem. In de gebedsweek van dit jaar kijken we naar wat het betekent om geborgen te zijn in God. Het is een perfect moment om met God in gesprek te gaan over Zijn wil voor jouw leven. Ook een geweldig moment om anderen van dienst te zijn en voor je vrienden en familie te bidden. Bij elke lezing staan gebedspunten om je op weg te helpen. Er is ook een suggestie voor een actie die je kunt ondernemen om het leven van iemand te beïnvloeden.

Voel je vrij om foto's te delen van je gezamenlijke gebedsweekactiviteiten, zodat we ze met iedereen kunnen delen via onze sociale media. Foto's en video's kun je sturen naar ajv@adventist.nl.

Vergeet niet dat daden van liefde en dienstbaarheid een manier zijn om het goede nieuws over Jezus te delen. Is er iemand die je vandaag kunt dienen? Geniet van de Week van Gebed dit jaar.

Blessings,
Gabriel Asumadu Kwayie, Jeugdsecret

Geborgen in Gods schatten

S

tel je voor dat je een schatkist hebt gevonden. Wat hoop je erin te zien als je hem opent? Zou je een enorme diamant willen zien waarmee je snel je studielening kunt afbetalen of alles kunt kopen wat je maar wilt? Misschien de nieuwste Jordan schoenen, of de nieuwste

telefoon. Of wil je liever iets sentimenteels zien, zoals de trouwring van je overgrootouders die veel waard is. Voor mij is een PlayStation 5 met de nieuwste FIFA-game genoeg om mij gelukkig te maken. Wat je antwoord ook is, we zijn het er allemaal over eens dat een schatkist veel emoties met zich meebrengt. Niet weten wat er in de kist zit, is al spannend genoeg.

In het Londense stadsmuseum staan verschillende schatkisten. Een aantal zijn erg oud en gesloten, maar de meeste waren open zodat het publiek de inhoud kan bekijken. Naast elke kist ligt een infokaart met een verhaaltje over de kist en de inhoud. Deze informatie helpt het publiek om inzicht te krijgen in de schatkist, de inhoud en zijn tijdsperiode. Je kunt er op basis hiervan van uitgaan dat deze schatkisten deuren openen naar zowel het bekende als het onbekende verleden. De schatkist informeert het publiek over een wereld die voor hen bestond. Het informeert over de individuen die in die tijd leefden.

De Bijbel kan worden vergeleken met een schatkist. Maar geen gewone. Een schatkist die fantastische geschenken bevat. De inhoud onthult niet alleen het verleden, maar geeft ons ook inzicht in de toekomst. Het onthult onze oorsprong en helpt ons de richting te bepalen die we op moeten. Het helpt ons het ware karakter van onze hemelse Vader te begrijpen en het schijnt licht op onze ware identiteit in Hem.

Als jongeren die opgroeien in deze snelle wereld van voortdurende dramatische ontwikkelingen, helpt het kennen van de schatten van de Bijbel ons om karakter op te bouwen op basis van het sterke fundament van Jezus Christus, onze persoonlijke redder.

Op momenten dat we verward, bang en geschokt zijn, helpen deze schatten ons onze weg te vinden. Ze worden ons houvast. Als je weten hoe God omgaat met de gebrokenheid van mensen zoals Abraham die loog, David die stal en doodde, Thomas die twijfelde, krijg je inzicht in wie God is en hoe Hij reageert op jouw gebrokenheid. Deze schatten herinneren ons aan een God die niet ver van Zijn kinderen is, maar er juist voor heeft gekozen om altijd dichtbij te zijn. Niet alleen als de zon in ons leven schijnt, maar ook als we diep in het donkere dal van het leven zijn. Geen wonder dat David schrijft [4] Al gaat mijn weg door een donker dal, ik vrees geen gevaar, want U bent bij mij, uw stok en uw staf, zij geven mij moed.¹

De schat van de Bijbel herinnert ons aan onze werkelijke waarde. God, U hebt mij gemaakt, benadrukt David in Psalmen 139:13-16 BGT. [13] U maakte mij in de buik van mijn moeder. Elk deel van mijn lichaam hebt u gevormd. [14] Ik dank u daarvoor. Want het is een wonder, zoals ik gemaakt ben. Alles wat u maakt, is een wonder. [15] U hebt me al gezien toen ik in het geheim gemaakt werd. U hebt me al gezien toen ik diep in de aarde ontstond. [16] Toen mijn lichaam nog geen vorm had, zag u mij al. Nog voordat ik werd geboren, wist u alles al van mij. En u schreef het in uw boek.

Met andere woorden, je bent een kostbaar iemand in de ogen van God. Ondanks je tekortkomingen, God heeft iedereen uitgekozen voor een speciaal doel hier in Nederland. Om elkaar eraan te herinneren hoe kostbaar we zijn en dat er hoop is voor iedereen. Paulus schrijft in 2 Korintiërs 5:17 NBV "[17] Daarom ook is iemand die één met Christus is, een nieuwe schepping. Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen". Als je bij Jezus hoort, heb je een gloednieuw, sprankelend schoon leven in Hem. De Schepper van het leven houdt zo intens van je. Door Jezus Christus, jouw persoonlijke verlosser, zorgt God ervoor dat je altijd je ware waarde in Hem kunt vinden.

Voor elke omstandigheid in je leven is er een schat in de bijbel, daar geplaatst door God, bedoeld om je gerust te stellen. Ze helpen ons onze innerlijke stem te vinden. Deze schatten stellen ons in staat om de reis die we als jonge mensen maken te beschrijven en te begrijpen. Wat je omstandigheden op dit moment ook zijn, weet dat je

niet alleen bent. God houdt van je en wil met je meereizen. Dus sluit je aan bij de rest van je broers en zussen over de hele wereld tijdens deze week van gebed. En laten we samen ontdekken welke schatten uit Gods woord ons kunnen leiden terwijl we verder groeien in deze wereld. Moge de Heilige Geest in je behoeften voorzien terwijl we op schattenjacht gaan in Gods woord. ©

¹ Psalm 23:4

Vragen

1. Welke Bijbelse figuur beschrijft jou en je huidige levensstijl het best?
2. Hoe verhoudt God zich tot de figuur?
3. Welke schatten kun je uit hun levensreis putten?
4. Welke schatten bid je dat de Heilige Geest je laat zien voor de nabije toekomst?

Gebedspunt

1. Bid voor alle jongeren in Nederland.
2. Bid voor je familie.
3. Bid voor de jeugdafdeling.

Daad van Liefde

Geef een oudere buur een bloemetje en een kaartje met je favoriete Bijbeltekst om ze te bemoedigen.

Geborgen in je vriendschap met God

Heb je ooit een pretpark bezocht? Zo ja, wat is je favoriete achtbaan? Of ben je bang voor achtbanen of ga je er juist graag in? Ik ben dol op pretparken, maar ik haat achtbanen, zelfs de langzame. De reden waarom ik ze niet leuk vind is omdat ze mijn gevoel van controle wegnemen. Ze gaan met een grote snelheid in verschillende richtingen. Het ene moment zijn we boven en voordat ik me kan aanpassen worden we allemaal ondersteboven gekeerd. En dit gebeurt allemaal terwijl de snelheid van de rit blijft toenemen. Om deze redenen vind ik ze helemaal niets.

Mijn neefje vindt ze echter geweldig. Sterker nog, hoe enger de rit, hoe meer plezier hij heeft. Hij houdt van de snelheid, de plotselinge verandering van richting en de adrenalinestoot die het geeft. Ja, ik weet het, hij heeft serieuze hulp nodig. Hoe kan hij plezier hebben in zoiets engs?

Ik heb me vaak afgevraagd waarom hij zich op zijn gemak voelde, hoe eng de rit ook was. Wat kan iemand zo hechten aan iets wat ik vreselijk vind?

Ik heb gehoord van momenten waarin de ritjes vastliepen of niet deden waarvoor ze bedoeld waren en mensen uiteindelijk gewond raakten. Hoewel dit niet dagelijks voorkomt, zorgt het er op de een of andere manier toch voor dat ik geen plezier heb, elke keer als ik in een achtbaan ga.

Hoe kan hij zich ontspannen terwijl ik doodsbang ben voor wat er kan gebeuren? En dus vroeg ik hem waarom hij zo rustig kon blijven. Zijn antwoord was simpel: "zolang ik m'n gordel om heb en veilig vastzit op mijn stoel, hoef ik niet bang te zijn". Het vastzitten geeft hem een gevoel van geborgenheid. Het betekent niet dat hij de verschillende emoties die ik ervaar niet ervaart, maar hij kiest ervoor om de bescherming die de gordel hem biedt te aanvaarden als genoeg. Hoewel ze niet altijd comfortabel zijn, waardeert hij de zekerheid die ze brengen. Zolang hij vastgebonden zit, is hij beschermd tegen alles wat er in de achtbaan gebeurt. Het maakt niet uit hoe snel of hoog hij gaat, hij zit veilig. Ik moet toegeven dat ik zijn liefde en passie voor achtbanen waardeer. Het leven is als een achtbaan. Soms ben je hoog, anderen momenten heel laag. Soms gaat het goed en soms is het onaangenaam. Maar de vraag is, wat helpt je om stabiel te blijven? Wie houdt je vast en brengt je rust als het moeilijk wordt?

Wat zal de toekomst brengen? Welke opleiding moet ik volgen? Zal ik succesvol zijn? Wat zijn mijn vooruitzichten op een baan? Is dit het juiste moment om te daten? Wie is mijn potentiële partner? Zal ik ooit kinderen krijgen? Ben ik relevant voor mijn kerkgemeenschap? Is mijn geloof nog relevant? Ben ik relevant in deze wereld? Deze en vele andere vragen maken het navigeren door het leven zo vervelend. Niet weten wat de toekomst brengt en niet weten of de keuzes die ik vandaag maak de juiste zijn, kan en heeft veel jonge mensen veel stress bezorgd. Dit komt omdat we allemaal op zoek zijn naar een soort zekerheid waarop we kunnen vertrouwen. Zekerheid en rust vormen pijlers die ons vreugde geven in het leven¹.

Wat garandeert je veiligheid en innerlijke rust? Volgens David zijn het zijn geloof en zijn vriendschap met de Heer die hem tijdens zijn achtbaanrit door het leven in evenwicht houden. Op een jonge leeftijd werd hij gewijd voor een speciale opdracht als toekomstige koning van Israël.

Zijn leven moet vanaf dat moment probleemloos verlopen zou je denken. Nou nee. Zijn eigen broers hebben zijn kracht onderschat. Hij werd nogal gehaat door zijn schoonvader Saul omdat hij zijn best deed tijdens de gevechten tegen de Filistijnen. Saul probeerde hem zelfs te doden terwijl hij muziek speelde die Saul kalmeerde en beter maakte. Hoe kan dat? Stel je voor dat je anderen op school helpt, maar in plaats van "dank je wel", pesten ze je omdat je hen helpt. Dat slaat toch nergens op. Je speelt heel goed piano, maar de gemeente vindt dat je niet goed genoeg bent om in de kerk te spelen. Je doet je best, maar je hoort voortdurend dat je best niet genoeg is. Of erger, door je huidskleur of de manier waarop je praat kijken mensen op je neer. Door dit alles heen herinnert David zichzelf er continu aan dat "De HEER is mijn licht, mijn behoud, wie zou ik vrezen? Bij de HEER is mijn leven veilig, voor wie zou ik bang zijn?"².

Als hij zijn levensverhaal in overweging neemt, is de enige conclusie die hij kan trekken dat hij zover is gekomen door Gods genade. Het was God die hem de kracht gaf om als herdersjongen een leeuw en een beer te verslaan. Het was God die hem de overwinning gaf tegen de reus Goliath. Ook al heeft Saul een hekel aan hem en probeert hij hem van het leven te beroven, toch kan hij verdergaan in het leven, wetende dat hij, zolang hij geborgen blijft in de Heer en een duidelijke vriendschap met Hem opbouwt, hij tegen alles kan wat het leven hem toewerpt. Ja, hij zal de ups en downs van de achtbaan van het leven meemaken. Maar door dit alles heen heeft zijn vriendschap met God zijn vertrouwen in Hem veiliggesteld. Als God in staat was om voor hem te zorgen in het verleden, dan kan God ook nu en in de toekomst voor hem blijven zorgen. Daarom hoeft hij niet bang te zijn, maar kan hij blijven bouwen op de relatie die hij met God heeft. Wees er net als David van overtuigd dat de Heer je licht is in je donkere dagen. Hij wil je rust geven van al je pijn en gekwetstheid. God wil een visie in jou bouwen die jouw wereld zal verlichten. Dus stel je leven vandaag voor Hem open. Ondanks wat de toekomst voor je heeft, blijf veilig in de Heer. [2] Moet je door het water gaan - Ik ben bij je; of door rivieren - je wordt niet meegesleurd. Moet je door het vuur gaan - het zal je niet verteren, de vlammen zullen je niet verschroeien. [3] Want Ik, de HEER, ben je God, de Heilige van Israël, je redder³.

Wat je omstandigheden op dit moment ook zijn, weet dat je niet alleen bent. God houdt van je en wil met je meereizen. Dus sluit je aan bij Hem, hou Hem dicht bij je en ontdek welke schatten je vriendschap met Gods jou kan openbaren terwijl je verder groeit in het leven. Moge de Heilige Geest je bijstaan terwijl we op schattenjacht gaan in Gods woord. ©

¹ Wesley, J., & Wesley, C. (1981). *John and Charles Wesley: Selected Prayers, Hymns, Journal Notes, Sermons, Letters and Treatises*. Paulist Press.

² Psalmen 27:1
Jesaja 43:2,3

Vragen

1. Welke lessen kunnen we trekken uit het leven van David?
2. Waar worstel jij mee in je leven?
3. Wat brengt jou vrede en kracht?
4. Hoe kun je iemand bemoedigen die het ook moeilijk heeft?

Gebedspunt

1. Bid voor je vrienden die worstelen met het leven.
2. Bid voor troost voor hen die pijn hebben.
3. Bid dat God dichter bij jou en je vrienden komt.

Liefdevolle daad

Probeer een maaltijd te koken en nodig een vriend uit om bij je te komen eten.

David helpt Mefiboset

Heeft Jonatan familie?

Voordat David koning werd, was Saul de koning van Israël. De zoon van Saul, Jonatan, was de beste vriend van David. Tijdens een oorlog sneuvelde Saul en Jonatan op dezelfde dag. David heeft daar veel verdriet om gehad.

Koning David staat voor een raam van zijn paleis. Op straat ziet hij kinderen spelen. David moet aan zijn vriend Jonatan denken. Misschien had Jonatan ook wel kinderen, denkt David. Weet je wat? Ik wil weten of er nog familie leeft van Jonatan!

'Laat Siba bij mij komen,' beveelt koning David. Siba was de belangrijkste dienaar van koning Saul, de vader van Jonatan.

Siba komt naar de koning toe en staat voor zijn troon.

'Ben jij Siba, de eerste bediende van koning Saul?' vraagt David.

'Ja, dat ben ik!' antwoordt Siba.

'Siba, weet jij of er nog een kleinkind van

koning Saul leeft, een kind van Jonatan? Dan wil ik daar goed voor zorgen, want dat heb ik aan Jonatan beloofd.'

De kreupele zoon

Siba denkt even na en zegt:

'Jazeker, majesteit, kroonprins Jonatan had een zoon. Hij heet Mefiboset en hij is gehandicapt.'

'Wat is er dan met hem?' wil de koning weten. 'Hoe komt dat?'

'Toen Mefiboset nog heel klein was liet zijn kindermeisje hem op de grond vallen. Hij viel zó hard op zijn voeten dat hij kreupel is geworden.'

Deel 1-3

Verkrijgbaar bij
het Service-
centrum

De Voorleesbijbel

is mede mogelijk gemaakt door de gebedsdaggaven

'Weet jij waar deze zoon van Jonatan woont?' vraagt koning David.

Gelukkig weet Siba dat ook!

'In het stadje Lo-Debar, heel ver weg van Jeruzalem.'

'Ik zal Mefiboset laten halen,' zegt de koning, 'want hij is de zoon van Jonatan, mijn allerbeste vriend. Ik wil goed voor hem zorgen, want dat had ik aan Jonatan beloofd.'

Een lange reis in een wagen

'Ho...!' roept de dienaar van David. Zachtjes trekt hij aan de teugels van het paard dat een wagen trekt. Het paard staat direct stil, precies voor het huis van Mefiboset. De dienaar stapt van de wagen en gaat naar het huis toe.

De voordeur staat open, maar hij klopt toch op de deur.

'Goedemorgen, Mefiboset,' groet de dienaar van David. 'Koning David wil dat jij bij hem komt.'

'W...waarom moet ik naar de koning toe?' vraagt Mefiboset. Zijn stem trilt een beetje. 'Ik word bang! Heb ik misschien iets verkeerd gedaan?'

'Dat denk ik niet,' stelt de dienaar hem gerust.

Dan helpt hij Mefiboset in de wagen. En zo maken ze de lange reis naar Jeruzalem, naar het paleis van koning David.

Wees maar niet bang

De wagen waarin Mefiboset zit, rijdt de paleispoort binnen.

'Ik durf echt niet bij de koning te komen!' fluistert Mefiboset bang.

'Maak je maar geen zorgen,' zegt de dienaar van de koning.

Hij helpt Mefiboset uit de wagen en brengt hem tot bij het paleis.

Mefiboset strompelt naar binnen tot in de zaal waar koning David is. Dat is heel moeilijk voor hem. Vlak voor de koning laat hij zich op zijn knieën vallen. Hij buigt heel diep voor de troon van de koning. Sommige mensen in de zaal vinden dat maar raar, zo'n gehandicapte man in het paleis! Die hoort hier toch niet, vinden ze.

'Mefiboset?' klinkt de stem van koning David.

'Ja heer, ik ben uw dienaar,' zegt Mefiboset.

'Maar waarom ben ik hier?'

'Je hoeft niet bang te zijn,' stelt de koning hem gerust. 'Jouw vader Jonatan en ik waren dikke vrienden. Jammer genoeg is jouw vader dood. Maar ik beloofde hem om goed voor zijn familie te zorgen. Dus wil ik dat zeker voor jou doen. Want jij bent de zoon van mijn allerbeste vriend! Dit is wat ik ga doen,' zegt de koning. 'Ik geef jou het akkerland terug van jouw opa, koning Saul. En ik wil dat jij in Jeruzalem komt wonen, zodat je elke dag naar het paleis bij mij kunt komen. Dan kun je aan mijn tafel komen eten!'

glimlacht koning David. 'Net zoals mijn zonen met mij aan tafel zitten.'

Nu is Mefiboset helemaal verbaasd en hij zegt tegen de koning: 'Ik begrijp het niet. Ik ben toch kreupel, en iedereen kijkt op me neer.'

Mefiboset ziet dat de koning vriendelijk naar hem kijkt. Hij moet wel geloven wat de koning zegt.

Eerst was Mefiboset een arme man en niemand keek naar hem om.

Nu, zomaar... krijgt hij het akkerland van zijn opa koning Saul terug. En mag hij bij koning David aan tafel komen eten. Samen met de zonen van koning David!

En het wordt nog beter...!

'Siba,' zegt koning David, 'luister goed. Al het land en het huis van koning Saul geef ik aan Mefiboset. Maar omdat hij niet goed kan lopen, zul jij voor hem werken. Als boer zul jij zijn akkers bewerken: omploegen, zaaien en oogsten. Dat zul jij doen samen met jouw vijftien zonen en twintig knechten. Van de oogst zal jouw meester Mefiboset kunnen leven. En Mefiboset, jij mag in Jeruzalem komen wonen. Samen met jouw zoontje Michal!' beslist koning David.

Wie had dat gedacht!

Eerst leefde ik als een arme man, heel ver weg van Jeruzalem, bedenkt Mefiboset. Ik kon zelf geen water halen. Ik kon niet op het land werken. Ik had geen geld! En nu wordt alles opeens anders. Nu ben ik een prins in de hoofdstad van het land! Ik zit met de koning en zijn zonen aan tafel. Wie had dat gedacht! Ik kan het bijna niet geloven, maar het is toch echt waar!

Wat is Mefiboset gelukkig!

Koning David is een goede koning. Hij doet wat God graag wil!

En hij helpt Mefiboset omdat hij het aan zijn vriend Jonatan had beloofd. En beloofd is beloofd!